

Zam Zam ve Yine Zam...

Tarih 23 Mart 2006 Perşembe...
Kıbrıs Türk'ü iki zam haberiyle uyandı, bu güzel ilkbahar gününe...
İlk olarak Elektriğe zam gelmiş. Hükümet bu zammın haklı gerekçesini de yaparak: "alınacak yeni trafo ve santraller için yaptık bu zammı"... diyor.
Ardından akaryakıtta gelen zam hortluyor... benzine %5 mazota %4...

"Malı yardım alınsın mı alınmasın mı?," "DP- CİP kardeşliği bozuluyor mu?" gibi haberler! bahane göstererek sessizce işçinin emekçinin hayatıyla oynanıyor...
İşçinin emekçinin verdiği vergiler yetmezmiş gibi birde üstüne trafo yapımı için zam yiyor elektriğe...
Zaten geçen aylarda da o meşhur elektrik kesintili günlerde Rum tarafından alınan

elektriğin faturası işçiye emekçiye çıkartılıp, fahiş faturalar eve yollanmıştı...
Şimdi de zam...
Ama işçilerin emekçilerin maaşlarına zam yok tabii!
Bizde düşünmeden edemiyoruz bir zamanların " KARA ÇARŞAMBALAR"ı geri mi dönüyor?

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

26 Mart Pazar 2006, Yıl 10, Sayı:196 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

SAHTE VATANPERVERLER!

Vatanımız Kıbrıs'ı yabancı emperyalist tekellere ve onların ordularına peşkes çekmek için yarışanlar şimdi toprak tazmini konusunda birbirleri ile yarışıyorlar!

Güney Kıbrıs'ta burjuva kutsal mülkiyet hakkı ruhlarını para karşılığı satmış burjuvalar tarafından çıkarlarına göre savunulurken, kuzey Kıbrıs'ta da burjuva mülkiyet hakkı ruhlarını para karşılığı satmış burjuvalar tarafından çıkarlarına göre savunuluyor!

Kıbrıs'ta barış istediklerini ilan eden burjuvalar toprak mülkiyeti gündemi ile birbirlerinin boğazlarına sarılıyorlar!

Ya burjuva toprak mülkiyeti yüzünden milli çatışmalar ya da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin Toprak Programı ile tüm Kıbrıs'ta işçi ve emekçilerin kardeşliği!

Ya emperyalist tekellere köle Kıbrıs, ya da özgür Kıbrıs!

Biz seçimimiz yaptık. Ya Siz?

ÖZÜR

Gazetemizin bildiği Ortam Matbası'nda yaşanan sorunlardan dolayı Gazetemizin baskısı gününde yapılamamış ve iki gün gecikmeli olarak yayınlıbilmiştir. Yaşanan bu gecikmeden dolayı tüm okurlarımızdan özür dileriz...

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Londra Mektubu Elif KARA	Sayfa 4'te
Özgür Düşünce Evrin MEHMET	Sayfa 4'te
Parka Ziya ÇELİK	Sayfa 7'de
Sosyalist Gözlem Özdemir GÖÇER	Sayfa 8'de
Görüş Ali YALÇINAY	Sayfa 9'da
Kavgamız Yusuf ALKİM	Sayfa 11'de

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

KADINLAR BİRLİĞİ

Özellikle Sovyetler Birliği'nin yıkılışının ardından tüm dünyayı saran sivil toplum ve sivil toplumculuk illeti, Kıbrıs'ta da varlığını ve etkinliğini sürdürüyor.

Daha önceki sayılarımızda sivil toplumculuk ve sivil toplum örgütlerinin (STÖ) ne amaçla kurulduğunu, işlevlerinin ne olduğunu, nerelerden beslendiklerini irdelemiş ve STÖ'lerin emperyalizmin kuruluşları olduğunu, burjuva iktidarının devamı için çalıştıklarını ve kimilerinin de sol maskeler altında bunu yürüttüğünü, Demokratik Kitle Örgütleri (DKÖ) ile STÖ'ler arasındaki kesin ayrımın yapılması gerektiğini belirtmiştik.

Ülkemizde de birçok STÖ var! Bunlardan bir tanesi de Kıbrıs Türk Kadınlar Birliği!

Rahatı yerinde ve de kuvvetli ihtimalle kıçının üstünde oturmaktan "canları sıkılmış" bu zengin hanımların yaptıkları faaliyetler arasında her "Dünya Kadınlar Günü'nde" Atatürk anıtına çelenk

birakmak, Zubeyde Hanım'ın heykelini ikide bir çiçek bahçesine çevirmek, mecliste kadınların daha fazla temsil edilmesi gerektiğini söyleyip durmak, kokteyller düzenlemek var.

Sadece bu mu?

Bu teşkilat bolca "hayırlı işlere" de el atıyor.

Ne yapmışlar?

Çocuk köylerinden birine 500 YTL'lik yardımda bulunmuşlar.

Ne de iyi etmişler!

İlk bakışta bu faaliyet ne güzel görünüyor değil mi?

Yardıma muhtaçlara yardım etmek, yaşlılara bilmem hangi otelin reklamı yapılsın diye falan otelde tatil yaptırmak iyi bir iş gibi görünüyor değil mi?!

Peki işin aslı öyle mi?

Memlekette bir bataklık var ve bataklığın ürettiği koku, çamur, sinek gibi sorunlara gözlerini keskinleştirip, zırhını, miğferini kuşanıp sözde savaş açan bu cengaver hanımlar,

sahte şövalyeler değiller mi?

Sorunların temeline asla inmeyip ve başkalarını da indirmeyip üç-beş sorun yaşayan kişinin yaşamını çok kısa bir süreliğine iyileştirmek ve kesinkes olarak iyileştirmemek sorunları çözemez!

Sorunları çözmek, sorunları yaratan temele inmekten geçer!

Bizler, insanların yaşam koşullarının iyileştirilmesine karşı değiliz.

Ancak insanların yaşamlarını iyileştirmek için mücadeleye sevk edilmesi ve mevcut düzen korunarak elde edilen kazanımların kalıcı olmadığı bilinci işlenmedikten sonra, yapılanlar, mevcut düzen içinde de mutlu, rahat olunabileceği, zenginlere, tuzu kurulara güvenildiği ve onlara itaat edildiği sürece onların da yardımı ve şefkatlerini, daha doğrusu sadakalarını esirgemeyecekleri fikrini yaymaktan başka bir anlam taşımaz!

Bu memlekette birçok sorunla boğuşan binlerce çocuk var!

Süslü, paralı, sıcak evinde "can sıkıntısından" patlayıp da, sözde "hayırseverlik" yapıp ruhlarını kurtaranlar, Surlarıçi'nde gün boyu, kış ortasında üstlerinde incecik kazakla kağıt mendil satıp tartıcılık yapan, okula bile gidemeyen çocuklardan haberdar olamazlar!

O çocuklar yanlarına yaklaştığında, yüzlerini ekşitir ve ellerinin tersiyle onları kovalarlar!

Onların kadınlığı da, devamlı bahsettikleri "analıkları" da, şefkatleri de buraya kadardır!

Onlar, atölyelerde çalıştırılan çocuk işçilerin kirli giysilerine ve yağlı ellerine dokunamazlar!

Tiksinirler, mideleri bulanır!

Onlar ancak yanlarına basını alıp sadaka dağıtıp şov yaparlar!

30 YILLIK TKP

TKP geçtiğimiz günlerde 30. yaşını kutladı.

Siyaset sahnesinde, Kıbrıs gibi bir yerde 30 yıl, uzun bir zaman dilimi olarak adlandırılabilir.

Biz de TKP'nin 30. yaşını kutluyoruz. Ama TKP'nin 30. yılı nedeniyle, Ortam gazetesinde çıkan Mehmet Davulcu arkadaşımızın köşe yazısındaki görüşlere katılmıyoruz.

Daha doğrusu, sosyal demokrasiye katılmıyor, karşı çıkıyoruz.

Davulcu yazısında, siyasi anlayışlarının odak noktasında insan ve onun emeği olduğunu, emekle sermaye arasındaki çelişkiyi asgariye indirip daha çok kalite ve üretimle adil paylaşım ilkelerine bağlı olarak emek-sermaye uzlaşmasını hedefleyen bir anlayışın Kıbrıs Türk toplumunda anlaşılıp yerleşmesinin çabasını verdiklerini yazıyor.

Aslında Davulcu, diğer sol partilerden çok çok daha dürüst davranıyor ve amaçlarının ne olduğunu açıkça söylüyor; emek-sermaye uzlaşmasını sağlamak!

Aslında Davulcu, kendisine sosyalist diyen diğer partilerden çok çok daha dürüst davranıyor ve kendilerinin sosyalist değil, sosyal demokrat olduğunu açıkça söylüyor ve sosyal demokrasi'nin "gereklerini" kısa ve öz olarak açıkça sıralıyor.

Kıbrıs'ta ortalık kendine sosyalist diyen partilerden geçilmiyor.

Herkesler bir sosyalist bir sosyalist ki sormayın gitsin!

Bankaları, finans oligarşisini, özel sektörü, emperyalizmi, kapitalizmi kovmadan da sosyalizmi inşa edeceğini söyleyenlerden tutun da, sosyalizmi nasıl inşa edeceklerini dahi programlarında kısa-öz de olsa

belirtmek "zahmetinde" bulunmayanlara dek, yığınla "sosyalist" var adamızda.

Yani bu adada sosyalist maskeli birçok sosyal-demokrat parti var!

Bu bakımdan kendisine açıkça sosyal demokrat diyen ve emek-sermaye uzlaşmasını (olmazla işigali) açıkça savunan TKP'yi ve Mehmet Davulcu arkadaşımızı takdir etmek lazım.

En azından ne olduğunu açıkça ifade ediyorlar.

Ancak bu takdir etmek meselesi de bir yere kadar...

İş, bilimin gereklerine, işçi sınıfının kurtuluşuna dayandığı oranda, takdir etme meselesi de ortadan kalkar ve devreye eleştiri girer.

TKP'nin, daha doğrusu sosyal demokrasi'nin "emek-sermaye uzlaşması" mümkün müdür?

Emek ve sermaye, kapitalist üretim ilişkilerinde bir arada yer alan ancak uzlaştırılmayan iki zıttır.

Çünkü sermayenin varlığı ve gerekleri, emeğin sömürülmesine, artı-değer elde edilmesine dayanır.

Kapitalist üretim ilişkilerinde emeğin sermaye karşısındaki durumu, yarattığı değere sermaye tarafından el konulması, emekçiye yaşamını sürdürece kadar bir ücret verilmesi, yaratılan değer, ürünün sermayenin malı haline gelip, "1 koyup 10 alması" şeklinde özetlenebilir.

Kabataslak yapılan bu özetten de görüleceği gibi, sermaye, emeği sömürmek zorundadır.

Emek de, sermayenin bu sömürüsüne karşı mücadele etmek zorundadır.

Yaratılan değerlere, değeri yaratanların değil de, üretim araçlarını özel mülkünde tutanların el koyması durumunda da zaten adil bir dağıtımdan söz edilemez!

Emek olmazsa, sermaye sınıfı "çıplak" kalır!

Ve emek ile sermaye arasındaki bu zıtlık, bu çelişki, politik iktidarın ancak proletaryanın eline geçmesiyle ortadan kaldırılabilir.

Bu da işçi sınıfının devrimini gerektirir.

Sosyalist bir devrimi gerektirir.

Politik iktidar proletarya lehine el değiştirmedeği sürece, sermaye sınıfını yok etmek mümkün değildir.

Çünkü üretim araçlarının mülkiyeti kimin elindeyse, politik iktidar da onun elindedir.

Çünkü üretim araçlarının mülkiyeti kimin elindeyse, devlet de onun elindedir.

Sermayeye karşı ekonomik mücadele, kapitalizm koşullarında işçilerin yaşam koşullarının ancak geçici olarak ve garantisiz olarak iyileştirilmesine yarar.

Yarın, sınıfın en ufak bir çatlağını, gediğini bulan sermaye, derhal kazanılmış haklara saldırıp onları geri almayı hedefler.

AŞ'ye, dünyanın diğer ülkelerine bakarsanız bunun örneklerini çok iyi görebilirsiniz!

Çünkü onlar için herşey, maksimum kârdır. Bu koşullarda devletin sermaye sınıfının baskı ve zor aracı olduğu koşullarda, iktidar el değiştirip sermayenin devlet mekanizması parçalanıp yerine işçilerin devleti, yani işçilerin sömürücü sınıflar üzerindeki baskı ve zor aracı olan devlet kurulmadığı

oranda, emek-sermaye çelişkisi sona erdirilemez.

Emek ile sermaye kesinlikle uzlaştırılmaz!

Emek ile sermaye çelişkisi kapitalist üretim düzeninin ortadan kaldırılması için iktidarının yıkılmasıyla yok olur.

Emek ile sermaye çelişkisi, sermaye sınıfının tasfiye edilmesiyle sona erdirilir.

Çünkü iki zıttın uzlaşmazlığı, bu uzlaşmaz zıtlığın ortadan kalkması ancak burjuvazinin ortadan kaldırılması ile yani insanın insan tarafından sömürsünün olmadığı sosyalizm ile mümkündür.

Bugünkü koşullarda, bugünkü üretim ilişkilerinde de bu zıtlık, işçi sınıfının günümüz devletini parçalayıp yerine kendi devletini kurması ve tüm sömürücü sınıf ve tabakaları tasfiye etmesiyle mümkündür.

Dolayısıyla TKP'nin "sınıf işbirliği" teorisi, sermayenin emek üzerindeki sömürsünün devamına yarar.

Dolayısıyla TKP'nin "sınıf işbirliği" teorisi, bilime aykırı bir duruştur.

Üreten birileri olup da, tüketenin başkaları,

Üretenlerin birileri olup da, o üretim araçlarının sahipleri başkaları olduğu sürece ne emek-sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişki ortadan kaldırılabilir, ne de üretilenlerin adil bir dağıtımı gerçekleştirilebilir!

BIKTIRDINIZ ARTIK!

CTP ve AKEL Mağusa örgütleri 17 Mart'ta Derinya'da "Birleşik Kıbrıs" adlı bir etkinlik düzenlediler.

Etkinliğe CTP ve AKEL üye ve sempatizanları katıldı.

Bu tür etkinlikler ile iki partinin bağlarının güçleneceğini ve ortak vatana kavuşma istenç ve iradesinin ifade edileceğini söyleyen CTP ve AKEL, uzun zaman sonra yeniden ortak bir etkinliğe imza attılar.

Attılar atmasına da, bu adada bu tür etkinliklerin sayısını hatırlayan var mı?

Yıllardır iki toplumlu etkinlikler, koroların etkinlikleri oldu bu adada!

Ne için?

BM gözetiminde, üslü, garantörlü, AB üyesi Kıbrıs'a ulaşmak için!

Ne oldu?

Hüsran!

İki toplumlu koro bile dağıtılmış...

Etkinlikleri birlikte düzenleyen partiler "bir anda" birbirine düşman oluvermediler mi?

AKEL ve CTP birbirlerini az mı yediler?

Çözumsuzlüğün nedenini,

sorumluluğunu birbirlerine atıp durmuyorlar mı?

Kılavuz yanlış olunca hüsrana uğramak olağan değil mi?

Kıbrıs sorununu garantörlü, üslü, BM'li, AB'li, Annanlı çözmeye çalışmanın sonuç vermeyeceği daha kaç kere kanıtlanacak?

Ve sizler, bu temelde sözde çözüme ulaşmak için daha kaç tane ortak etkinlik yapacaksınız?

Etkinlikleriniz ortak ama, stratejileriniz Kıbrıs'ın ortaklaşmasını hedeflemiyor!

Siyasetleriniz birliği değil bölünmüşlüğü, kardeşliği değil düşmanlığı, bağımsızlığı değil emperyalizme göbekten bağlılığı koşullandırıyor!

Siyasetleriniz açıkça budur!

Birbirinizi yemeniz ve Kıbrıs'ta herhangi bir çözüme ulaşamamış olması da bunun en büyük kanıtıdır!

Birleşik Kıbrıs diye neyin ortak etkinliğini düzenliyorsunuz anlayamadık ki!

Bıktırdınız artık demezler mi adama!

DEMİREL'İN DOSTU SAMİ ÖZUSLU

17 Mart tarihli YeniDüzen gazetesinde Sami Özuslu'nun köşesini okuyanlar, Sami kardeşimizin kendisine yeni bir dost, yeni bir müttefik bulduğunu göreceklerdir.

yapmıştır?

Emperyalistlerin ve yerli burjuvazinin çıkarları doğrultusunda hareket eden bir adam nasıl oluyor da Türkiye'ye hizmet etmiş oluyor?

Konu AB olunca tüm AB'ciler Sami'nin dostu ve de müttefiki oluveriyor!

Bir panelde temsil ettiği kesimlerin burjuva çıkarları nedeniyle şimdilik ve de sözde olarak AB'ye "karşı çıkan" şimdiki DYP lideri, eli kanlı Mehmet Açar'a karşı, Süleyman Demirel, AB'yi savundu diye, Demirel'i göklere çıkartmak, tam da YeniDüzen yazarlarına uygun bir tavrı oldu!

Fevkalade karşı çıktığı Deniz Baykal'ın da, Mehmet Açar'ın da, Kızılcımacıların da, tıpkı "öpüp başına koyduğu" Süleyman Demirel gibi aynı tavanın balıkları olduğunu okuyucusundan acizane bir çabayla gizlemeye çalışıyor Sami Özuslu!

Özuslu'nun, partisi CTP'nin siyaseti emperyalizmle hesaplaşmamayı, çalışanlar üzerindeki sömürünün ortadan kaldırılmamasını savunduğu oranda, bunların kendilerine müttefik olarak Demirel gibi emperyalizmin beslemelerini seçmesi kadar doğal bir sonuç olabilir mi!

O müttefikin adı yolsuzluklarla, çetelerle, mafyalarla, devrimci katliamlarıyla, işçilerin-emekçilerin suyunu sıkan politikalarla anılan Süleyman Demirel olması da işin beteri yönü!

Neler diyor Sami?

"Süleyman Demirel sevabıyla günahıyla Türkiye siyaset tarihine adını kalın harflerle yazdırmış bir politikacı. Kendine özgü üslubuyla ülkesine yıllarca hizmet verdi"

Süleyman Demirel'in şu bahsedilen "günahları ve sevaplarını" Sami bir açıklasa da biz de bilsek!

Ülkenin emperyalizme peşkesinin katmerlenmesinde,

Özelleştirmelerde,

Onlarca devrimcinin katledilmesinde,

Aydınların Sivas'ta diri diri yakılmasında ve daha nice örnekte Süleyman Demirel'in "sevabı" nedir, "günahı" nedir?!

Şöyle soralım; Demirel'in "sevapları" nerededir?

Türkiye halkı yararına ne iş

Yeni vatandaşlık Yasa Önerisi

KKTC vatandaşı olmayan bir kişinin vatandaş olabilmesi için önerilen yasa:

5 yıl çalışma iznini kesintisiz çalışmak,

Bu 5 sene sonunda daimi ikamet için müracaat hakkı kazanmak.

Müracaatla daimi ikamet izni elde edilirse tekrar 5 yıl daha KKTC'de ikamet etmek

Toplan 10 yıl sonunda KKTC vatandaşlığına müracaat hakkı elde etmek.

Adamızın güney ve kuzeyini ve de Türkiye'nin Güneydoğu'sunu kapsayan, işçi hareketliliği bakımından bir üçgen var bölgemizde. Güney'in, Kuzey'e göre gelişmişlik seviyesine bağlı olarak, ucuz işgücü talebine cevap için kuzeyden işçiler güneye gitmektedirler. Kuzey'in, TC'ye göre gelişmişlik seviyesine bağlı olarak, işgücüne olan ihtiyacı da Türkiye'den gelen/getirilenlerle karşılanmaktadır. Türkiye'deki daha kötü çalışma ve hayat şartlarından kaçanlar Kuzey'in patronları için yerli işçilerden çok daha makbuldürler. Aynı şekilde kendi bölgelerindeki yerli işçilerin ücretlerini yüksek bulan Güney patronları da Kuzey işçileri tercih etmektedir. Bu aynı zamanda her bölgedeki işçi sayısını da artırdığı için ücretlerin aşağı çekilmesinin araçlarından biri de olmaktadır. Sistemlerini o şekilde kurmuşlardır ki -aralarında

sözsüz bir anlaşma varmış gibi- TC'den gelen/getirilen işçilerin Güney'e geçmeleri KC tarafından Türkiyeli oldukları iddiasıyla önlenmektedir; iş sahaları kuzeyle sınırlı kalmaktadır.

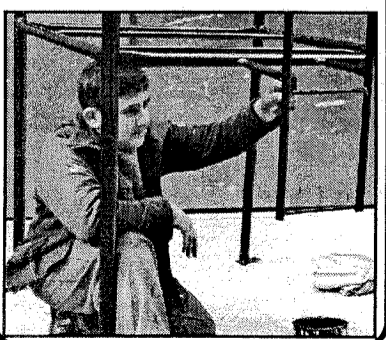
Geldikleri yerin çalışma koşullarının kötülüğü, ücretlerinin çok düşük olması, işçi ordusunun yoğunluğu vb sebeplerle Kıbrıs TC'li işçilere bir derece daha elverişli

görünmektedir. Bunun bilincinde olan Kuzey işverenleri de çalışma saatlerini kendilerine uygun şekilde uzatmakta, gerekirse haftanın 7 gününde çalıştırdıkları bu işçilere verebildikleri en az ücreti vermektedirler. İtiraz edenleri de işten atmakla kalmayıp yurtdışına çıkarılmalarına da sebep olmaktadır.

Bu işçiler için durum böyleyken KKTC hükümetinin bu işçilerle ilgili olarak önerdiği vatandaşlık yasasına bir bakalım. Önerilen yasa, -sadece TC'liler için demediğine göre, hangi ülkeden Kıbrıs'a çalışmak için gelirse gelsin-daimi ikamet iznine müracaat için 5 sene kesintisiz çalışmayı öngörmektedir. Bu şartla hükümet işverenlerin eline çok önemli bir koz vermektedir. İşverenin her türlü insanlık dışı sömürsüne karşı işçilerin ellerini kollarını bağlamaktadır. İşçiler işveren hangi şartları uygun görürse o şartlarda çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar. İşten bir hafta ayrıldığı takdirde 'kesintisiz çalışma' hükmünü yerine getirmemiş olacaktır. Kaldı ki devamlı ikamet iznini alsa bile 5 sene daha ikamet sonunda sadece vatandaşlık için müracaat etme hakkı kazanacaktır. 10 sene bir ülkenin burjuvaları tarafından en kötü şartlarda sömürülen bir işçi aynı zamanda doğum yerinin farklı oluşunun verdiği bir cezaya da çarptırılmış olmaktadır.

Bu yasa ile burjuvalara yabancı işçileri katmerli bir şekilde sömürme fırsatı bir kez daha verilmektedir. CTP-DP Hükümeti bir kere daha icraatlarının burjuvaların çıkarlarını korumakla sınırlı olduğunu göstermiştir.

EMEĞİN RESMİ

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Yine de Elektriksiz
Kalmaya Devam
Ediyoruz!**

Londra Mektubu

Elif Kara

Burjuva Basın Tarihinde
16 Mart Günü

İngiliz Guardian gazetesi 16 Mart 1917'de yayınladığı bir yazıyı 16 Mart 2006'da Tarihte Bugün başlığı ile tekrar yayınladı. Emperyalist sistemin savunucusu bir gazetenin bunu tekrar okurlarına hatırlatmaya gerek duyması yanında biz de kendi okurlarımızla bu yazıdan doğacak görüşleri kendi açımızdan paylaşmak istedik.

İşte yazı: "Rusya'da bir devrim başladı. Çar tahttan çekilmeye zorlandı ve kardeşi Grand Dük Michael kral olarak tahta geçti.

Pazartesten beri Rusya'dan hiç haber gelmedi, ciddi durumun varlığını kabul etme üzerine sessizlik düştü. Geçen Perşembe veya Cuma Petrograd sokakları kardeşçe dayanışma içindeki işçi ve askerlerle doldu. Kargaşa vardı; tramvaylar ve gazeteler kapatıldı. Petrograd ve Moskova arasında iletişim kesildi, 'gıda krizi' denilen gıda eksikliği raporları çok yükseldi. Rusya'nın eski ve yeni başkentlerinde en azından genel bir grev

kaçınılmaz olduğu sisler arasından sezilmektedir.

Cumartesi günü hükümet Petrograd'da gıda eksikliğinin kötü iklimden kaynaklandığını ve yakında kaybolacağını açıkladı. Bu arada Duma gıda karşılmasını kabineden alıp yerel yönetime vermeyi olanaklaştıracak yasa hazırlığındadır.

Pazar günü durum daha kolay değildi, Petrograd garnizon komutanı sokaklarda tüm toplanmaları yasakladı ve askerlerine nizamı sağlamaktan hiçbir şey için geri durmamalarını emretti. Pazartesi, Duma ve İmparatorluk Konsey'ini görevden alan iki imparatorluk bildirisi yayınlandı. Şimdi öğreniyoruz ki Duma kendini feshetmedi. M Rodelanko Duma başıyla Bir Yürütücü Komite oluşturdu.

Son birkaç günün olaylarının ana hattı budur. Kolaylıkla görülür ki devrimci harekette inisiyatif işçi sınıfından gelir. genel grevin aracı olarak hareket ettiler fakat bu meselede kendi durumları emniyeteydi çünkü asker kendileriyleydi. Daha sonraki safhada Duma devreye girdi.

Günlerce çatışma askerin birlikte olmadığını gösterir. Bir müddetten beridir biliniyor ki eski emirlere sadakat kötü şekilde sallandı. Bugünün Rusya ordusu Çar için uygun bir alet değildir.

Rusya ilişkilerini takip edenler için devrimin patlaması sürpriz değildir. Savaşın başından beri Rusya bürokrasisi karışık olarak dar görüşlü ve beceriksiz ilişkiler sergiledi ve beceriksizliğe ve tepkiye hainlik de eklendi.

Bir ülke gıdadan yoksun bırakılırsa açlıkla kırılır. Zulmün her kalıntısı muhafaza edildi; ulusun özgürlük dayatmalarına hiç ödün verilmedi."

Bu haberde dikkatimizi, ilgimizi çekecek çok önemli birkaç nokta vardır: bir kere Rusya işçi sınıfının liderliğinde bir devrim gerçekleşmekte olduğu emperyalist basın tarafından da teyit edilmektedir; bir devrim gerçekleşiyor.

Burjuva yazar yazının sonunda burjuvaları halkı günü kurtarıcı önlemlerle idare etme yöntemlerini hayata geçirmemekle suçluyor. İşte bize devamlı reform dedikleri bu; yönetenlerin kendi çıkarlarını ve günü korumanın bir diğer adı.

Kıbrıs'ta geçtiğimiz hafta hükümetle sendikalar arasında bir anlaşmaya varıldı. Bu anlaşmayla, kamuda çalışanlara ve emeklilere, sadece elektrige yapılan zamlarla değerini yitiren, yaşam koşullarının iyileştirileceği vaatleriyle bir artış verildi. Ancak bu, çalışanlar ve emekliler için pek bir değişiklik yapmasa da burjuvalar için son derece önemlidir. Çalışanların sırtından saltanatlarını devam ettirmenin bir aracıdır. Çalışanlar yaşam şartlarının iyileştirilmesi mücadelesi yanında burjuva iktidarı alaşağı etmeyi hedeflemedikleri sürece de burjuvalar kazanmaya devam edeceklerdir. Bu yüzden işçilerin, emekçilerin burjuvalara ve hükümetlerine karşı mücadelesi yaşam şartlarının iyileştirilmesi dar çerçevesi içerisinde kalmadığı oranda politik bir mücadeleyi de öngördüğü oranda gerçek değerini bulmakta sömürlere korku salmaktadır.

TIYATRO EKİM YENİDEN SAHNEDE

Tiyatro EKİM, 27 Mart dünya tiyatrolar günü nedeniyle, 1 Nisan'da Arabahmet Kültürevi'nde 1 saatlik bir tiyatro oyunu sergileyecek.

Ücretsiz olacak olan etkinlik, saat 20:00'da başlayacak.

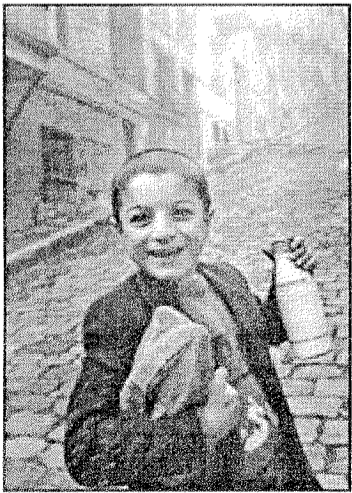
Deveküşü Kabare'nin "Yasaklar" adlı oyunundan kısa seçmelerin sergileneceği oyun kara mizah niteliğini taşıyor. Tüm halkımız davetlidir.

TIYATRO Tek Perdelik
E.K.I.M. Müzikal Komedî

DUR

Giriş
Ücretsizdir

Yer: Arabahmet Kültür Evi Lefkoşa
Saat: 20:00
Tarih: 1 Nisan 2006 Cumartesi

Vergisini Ödeyen Vatandaşın
Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Özgür Düşünce Fransa'da Öğrenci
Ayaklanması

Evrin Mehmet

Fransa gündemini oluşturan CPE yasası öğrencilerin ayaklanmasına yol açtı. Hükümetin bütün öğrencileri ilgilendirmesine rağmen referanduma bile sunmadan geçirdiği bu yasa öğrencilerin kızgınlığını daha da artırdı. Bu nedenle öğrenciler birçok üniversiteyi ve okulu isgal etti ve okullarda eğitim verilmesini engelledi. Polisin biber gazı ve tazikli su kullanması ve gece ani baskınlarla öğrencileri göz altına alması üzerine öğrenciler karşılık verdiler.

Günlerdir eylem ve grev sürüyor, okullar bloke olmuş durumda.

Devlet yetkilileri kararın tekrar tartışılabilir olduğunu belirtmeye başladı tlar. Televizyonda yapılan programlarda konuşan öğrenciler ise "bu yasanın konuşulur değil iptalini istiyoruz" diyorlar ve "yasa kalkana kadar grevimiz" diye belirttiler.

Cumartesi günü yapılacak olan genel yürüyüşün çok kalabalık olması bekleniyor. 68 öğrenci ayaklanmalarının beşiği olan Fransa'da acaba bu ayaklanmada 68 ayaklanmasına benzer mi? Benzeyebilir ama örgütlü bir hareketlenme ve mücadele ister bunun için. Genç Marksistler örgütünün çalışmaları var ama gençlik okadar dağınık ki yani

siyasal bir boşluk içindeler. Troçki'nin revizyonist politikası ile gençlik bilinçsizleştirildi ve ne yapacağını bilmez durumda. Anarşistlerin doldurmaları ile bu eylemler daha çok vurma kırmaya döndü. Bu durum eyleme gölge düşürmeye başladı. Çünkü öğrencilerin haklı davasını haksız duruma düşürmeye yönelik eylemler de kendilerine destek olan yaşlı neslin tepkisini çekmeye başladılar. Sağ hükümetin de onlara karşı "bakın savunduklarınız kimler?" demesine yol açıyor. Bu yüzden bu eylemin başarıya ulaşması için örgütlü, teoride bilinçli bir pratiğe ihtiyacı var. Bu yüzden Marksist örgütlerin bu konuya el atıp öğrencileri düzgün bilinçli bir şekilde örgütlemesi gerek.

Aynı ülkemizde de olduğu gibi meclisi dağıtan mudilerin başarıya ulaşmayan eylemi gibi örgütsüz ve bilinçsizce yapılan bu eylem de başarıya ulaşmamıştı. Bu yüzden herşeyden önce teoride bilinçli bir şekilde ilerlemek gerekir. Marksist teoriyi okumak ve kavramak gerek. Troçki gibi sosyalizm tarihine kara leke vuran sosyalizm hainlerinin teorisi ile değil gerçek sosyalizm savunucularını okumalı.

Herkes bol okumalı günler dilerim.

Irak Savaşı Sayesinde Milyarlar Cebe İndiriliyor

Irak'ta faaliyet gösteren İngiliz tekelleri hakkında araştırma yapan Corporate Watch ve The Independent gazetesi İngiliz firmalarının Irak savaşı sonrasında 1.1 milyar kar elde ettiklerini açıkladı.

Savaş sonrasında Irak'a el atan İngiliz firmaları bankacılık, mimarlık, enerji, danışmanlık ve güvenlik sektörlerinde ön sıralarda yer alıyor. Bazı şirketlerin isimlerini açıklayan The Independent gazetesi, araştırma sırasında isimlerinin verilmemesi kaydı ile birçok şirketten bilgi aldığını açıkladı. Araştırmada 61 şirketin ismi açıklanırken, tahminler bu rakamın beş katı kadar fazla şirketin Irak'la iş yaptığı yönündedir.

Irak'ta gerçekleştirdikleri faaliyetler ile en çok para kazanan İngiliz firmaları arasında 500 milyon sterlin ile ilk sırada inşaat şirketi Amec yer alıyor. Son iki yıldır Irak'ta elektrik sistemlerinin yeniden faaliyete geçmesi işini üstlenen Amec, elektrik santrallerinin bakımı işini de yapıyor.

Irak'ta özel güvenlik hizmeti veren Aegis ise askerler ve güvenlik şirketleri arasında koordinasyon sağlamak için Pentagon ile yaptığı üç yıllık kontrattan 246 milyon sterlin kazandı.

Aynı alanda faaliyet gösteren Eriny's şirketi de petrol alanlarını korunması işinden 86 milyon sterlinin üzerinde bir kazanç sağladı.

Araştırmalara göre İngiliz firmalarının kazandıkları para halen ABD şirketlerinin çok gerisinde bulunuyor. Ancak raporda, iki sektörde İngiliz şirketlerinin kritik bir role sahip olduğu ve öncü konumda bulunduğu dikkat çekiliyor. Bu sektörlerden birincisi güvenlik sektörüdür. Corporate Watch'ın tahminlerine göre Irak'ta 20 bin ile 30 bin arasında güvenlik personeli çalışıyor ve bunların yarısı eski yada da halen parlâmentoda olan İngiliz milletvekilleri yöneticiliklerini yaptıkları İngiliz şirketleri tarafından istihdam ediliyor. İngiliz güvenlik şirketlerinin yöneticileri arasında iki eski İngiliz bakan da yer alıyor.

İngiliz şirketlerinin etkili olduğu bir diğer sektör de devlet kurumlarının yapılandırılması konusunda verilen danışmanlık hizmetleri. Irak'ta nüfus kağıtlarının çıkarılması konusunda da hizmet veren İngiliz PA Danışmanlık, 19 milyon sterlinlik iş hacmi ile Irak'ta önemli bir danışmanlık firması konumunda bulunuyor.

Irak'ta faaliyet gösteren İngiliz firmaları arasında iş hacmi en yüksek ilk 10 firma şöyle:

- 1-AMEC, 500 milyon sterlin (İnşaat ve Mühendislik işleri)
- 2-Aegis, 246.5 milyon sterlin (Özel Güvenlik Şirketi)

3-Eriny's, 86 milyon sterlin (Petrol, İnşaat ve Madencilikte uzmanlaşmış güvenlik şirketi)

4-Petrel Resources, 56.6 milyon sterlin (Petrol ve Doğal Gaz şirketi)

5-HSBC, 36.88 milyon sterlin (Finansal Hizmetler ve Bankacılık)

6-Cummins UK, 25.8 milyon sterlin (Dünyanın en büyük dizel motor üreticisi)

7- PB Power, 24.88 milyon sterlin (Mühendislik ve İnşaat işleri)

8- Control Risks, 23.5 milyon sterlin (Risk Danışmanlık ve Güvenlik Şirketi)

9- MerchantBridge, 22.07 milyon sterlin (Telekom, Emlak, İnşaat, Finansal Hizmetler ve Teknoloji Alanlarında Yatırım Bankacılığı)

10- Global Risk Strategies, 15.4 milyon sterlin (Şirket Güvenliği Danışmanlığı ve Yönetim Şirketi)

Irak'ta faaliyet gösteren ve çok büyük karlar elde eden İngiliz şirketlerinin yönetimlerinde yer alan eski ve mevcut milletvekilleri, bakanlar, bürokrat ve askerlerden bazıları şunlar:

Tim Spicer: Eski kraliyet muhafızı ve SAS komandosu. Şimdi Aegis'in CEO'su.

Nicholas Soames: İngiltere eski savunma bakanı (1994-1997). Şimdi Aegis'in icra yetkisi olmayan yöneticisi.

Jeremy Phipps: İngiliz Özel Kuvvetleri'nin eski başkanı ve SAS komandosu. Şimdi Aegis'in Irak'taki operasyonlarının baş yöneticisi

Sir Malcolm Rifkind: Eski Dışişleri ve ayrıca eski Savunma Bakanı. Şimdi Irak'ta 11.4 milyon dolarlık kontrat imzalayan Armor Grup'un yöneticisi.

Harry Legge: Prens Charles'ın arkadaşı ve eski Galler Muhafız Birliği Başkanı. Şimdi Olive Güvenlik'in Irak operasyon sorumlusu.

General Sir Michael Rose: İngiltere Özel Kuvvetleri'nin ilk komutanı. Şimdi Control Risks Group'un yöneticisi.

Sir Jeremy Greenstock: İngiltere'nin en önemli diplomatlarından biri. Şimdi yeni Irak Dinarı'nın basımı için düzenlenen ihaleyi kazanan De la Rue şirketinin yöneticisi.

Baroness Blackstone: Eski Devlet Bakanı. Şimdi mühendislik danışmanlık firması Mott MacDonald Grup'un yöneticisi.

Lord George Robertson: İngiliz Emek Partisi'nde eski Bakan ve Eski Nato Genel Sekreteri. Mühendislik firması Weir'in yöneticisi.

Corporate Watch ve the Independent gazetesinin yayınladığı bu bilgiler bize tekellerin insanların kanları ile nasıl karlar elde ettiğini, İngiliz Emek Partisi Hükümetinin çalışanların değil de tekellerin emrinde hizmet verdiğini bir kez daha açıkça gösteriyor.

ZANGALAK

Aydın Adamoğlu

Deneme: 1

Gün: Perşembe

Ay: Şubat

Saat: 15.28

Ben sizin gibi değilim. Hergün insan kalamam. Kiminle olacaksam duruma göre, bazan mişaro olurum, eşek olurum, ekşilice olurum. Bazan da krizantem. Bugün karar verdim, zangalak ağacı olacağım.

Bahçeye çıktım. Güzel bir yer buldum kendime, 'Defne' ile 'Desmonia' nın arasında. Hava da soğuk. 'Ağaçlar üşümez' dedi bana defne, 'korkma'. Yüzümü güneşe kaldırdım. Kollarımı yana açtım ve gözlerimi kapadım.

İki hazırcı 'Carduelis Carduelis' geçen yıldan kalma yuva aradılar dallarımda. Rüzgâr şöyle bir merakla dolanıp geçti. 'Bekleme' sözcüğünün anlamsızlığını en genç sürgünlerime kadar sezdim. Kollarım devamlı açıktı sevdaya. Sonuna kadar açıktı. Hiç indirmeden.

Günay, Ermu'da vurulduğunda 17 yaşındaydı. O, beklemenin anlamlığı için öldü. Hiçbir zaman bir ağaç olamadı. Ormanında dolaşan kömürkünün motorlu testeresini dinledi durdu. Sırasını bekledi kömür olmak için. Siz kapkara olmuş yüzünü hatırlar mısınız? Yoooooook. Ölü bir insan yeniden çevrime sokulabilir mi ağaç gibi? Meselâ ben bu satırları ölü bir çamın üstünde yazıyorum odamda. Veya teneşir tahtasını iki ölü diye düşündünüz mü hiç üstünde yikananla?

İşte sizin avuçlarınızı ısıtan, ceplerinizi şişiren, yeşil çuhalarınızı, 'betting office'lerinizi aydınlatan, ihalelerinizi kapatan, çarpık kanunlarınızı hazırlatan, 'şehit' dediğiniz Günay'ların kömürüdür. Siz bir kömürcüsünüz. Ve etraf yarının gür ağaçları olacak fidancılarla dolu.

Tütmeyen, sevilmeyen, atık, ekilmeyen, meyvesiz olduğu için seçtim zangalaklığı. Terkedilmişlik nasıl bir duygu diye merak ettiğimden. Yalnızlığı benimkinden daha korkunç mu yoksa diye, varlığını sürdürmenin inadını öğreneyim diye seçtim.

Biraz çileşti. Islaklığı çoraplarımda hissettim, Günay'ın hissettiği gibi soğuk kanını, şah damarından parmak uçlarına. Tam alışıyordum. Komşunun piç 'bullmâstiff'i tellerden geçmeseydi. Önce paçalarını

koklanıp sonra ayağıma işemeseydi. Belki de kök salacaktım derinlere. Ama dayanmalıyım hoyrat fırtınalara, uyuz hastalıklara, katil testerelelere.

Bir solucan uzadı kısaldı, uzadı kısaldı, gövdemin yanına geldi.

'Şimdi kış' dedi solucan. 'Sen niçin yapraklarını dökmüyorsun zangalak?'

'Bilmiyorum' dedim. 'Kimse göstermedi ki.' Defneye baktım omuzlarını kaldırdı 'Ben de bilmiyorum' dedi. Uzaktan Günay geliyordu. Elinde Haydarpaşa ilkokulundaki teneke suluboya seti. Fırçasını tükürüğüyle ıslattı, sarı renge sürdü sürdü fırçayı. Van Gogh'un Gauguin'a öğrettiği sarıya. Sürdü sürdü. Gözlerimi boyadı.

Şimdi artık oksijen verebilir nefesim.

HİZMET Mİ?

CTP hükümeti ve de belediyesinin komiklikler silsilesi devam ediyor.

Zaten memleket komedi filmlerini aratmayan bir hal almaya başladı.

Komedi oyuncularını, senaristleri, eğer malzeme sıkıntısı yaşıyorlarsa, Kıbrıs'ı gözlemlemeliler!

Memlekette yaşlılar haftası etkinlikleri yapılmış.

Ve de binlerce yaşlı içinden artık sanıyoruz ki "talihli" ya da torpilli olanlarından 30 kişisi, Girne'nin lüks bir otelinde tatil yapmış.

Bir de piyango çektiler, hediyeler verilmiş.

Yaşlılar haftası, emekliler günü, gençler öğleden sonrası, analar günü, babalar günü derken, işin

iyice suyu çıkmadı mı sizce de?

Yaşlılara Avrupalı Hizmet Birimi'ne de suç bulmuyoruz.

Bakınız Avrupalı türde hizmet götürmüşler yaşlılara.

30 tane yaşlıya tatil yaptırmak ne demek efendim, ne demek!

Memlekette sağlık sorunları yaşayan, parasızlıktan tedavi olamayan, evinden çıkamayan, sosyalliğini yitirmiş, ilgisizlikten, kötü muameleden psikolojisi bozulmuş, günlük ihtiyaçlarını bile gideremeyecek duruma gelmiş o kadar yaşlı insan varken, bu arkadaşlar tutup 30 tanesine tatil yaptırmışlar, tombala çektiler.

İnsan "bu ne hizmet, ne de güzel hizmet" demekten kendini alamıyor!

Bu proje kapsamına iki bin

yaşlının girdiğini belirtiyor Kutlay Erk.

Neden iki binini birden götürmediniz tatile diye sormuyoruz bile.

Adadaki yaşlı ve muhtaç sayısı bu kadar mıdır ki diye sormayı tercih ediyoruz!

Bizce bu işin artık tamamen çıkmıştır!

İnsanlarda, toplumla dalga geçilmektedir!

Yaşlılar haftası, bebekler günü derken, göstermelik uygulamalarla, yaşamlarının son demelerini yaşayan insanlar unutulmaktadır!

Sanki memlekette 30 tane yaşlı kalmıştır!

Sanki memleketteki yaşlıların tek sorunu tatil yapamamak sorunudur!

Sanki memleketteki yaşlıların güncel sorunları çözümlenebilmiştir de, iş tatil kısmına gelmiştir!

Otel'in reklamını yaptırdıklarına mı yanarsın, insanlarla dalga geçtiklerine mi, yoksa bu sistemde yaşlanmadan ölmek gerektiği gerçeğine mi!

Gürcistan, Ukrayna ve Sıra Belarus'ta

Sovyetler Birliği resmi olarak dağılmadan önce bağımsızlığını ilan eden ilk ülke olan Belarus o dönemde gerek AB'nin gerekse de ABD'nin alkışlarını topladı. 10 milyon nüfusu olan Belarus eğitim seviyesi yüksek bir insan kaynağına sahiptir. Özellikle de nükleer fizik ve bilgisayar yazılım sektöründe önde gelen bir ülke...

Ancak Belarus diğer eski Sovyet Cumhuriyetlerinin yaşadığı yıkımı aynı oranda yaşamayan bir ülke aynı zamanda... Ülkenin büyük işletmeleri ve birçok küçük işletmeleri hala hazırda devlet mülkiyetini koruyor. Mevcut özel işletmeler ise daha fazla Batı'ya özellikle de Almanya'ya yönelik hizmet veriyor. Bu işletmelerin önde gelenleri ise yazılım sektöründedir.

AB ve ABD emperyalistleri Belarus'un yaşadığı bu istikrara 10 yıl göz yumdular. Son iki Belarus başkanlık seçimlerinde Alexander Lukaşenko büyük oy oranı ile seçimleri kazanarak mevcut sistemi devam ettiriyordu. Ancak 2004 yılında anayasada yapılan değişikliklerle eskiden var olan başkanlığın iki dönemle sınırlanması kaldırıldı.

Alexander Lukaşenko AB ve ABD'nin yeni liberal ekonomi uygulamalarına Rusya'nın da desteği ile karşı durmaya hatta onların taraftarlarına ambargo uygulaması AB ve ABD'yi harekete geçirdi. New York Times gazetesi AB ve ABD National Endowment for Democracy, Westminster Foundation ve Alman Dışişleri Bakanlığı aracılığı ile muhalefet olarak oluşturulan sivil toplum örgütü Khopits'e gizlice nakit para

aktararak 19 Mart tarihinde yapılan başkanlık sisteminde Lukaşenko'nun muhalifinin kazanması için girişimlerde bulunduğunu yazdı.

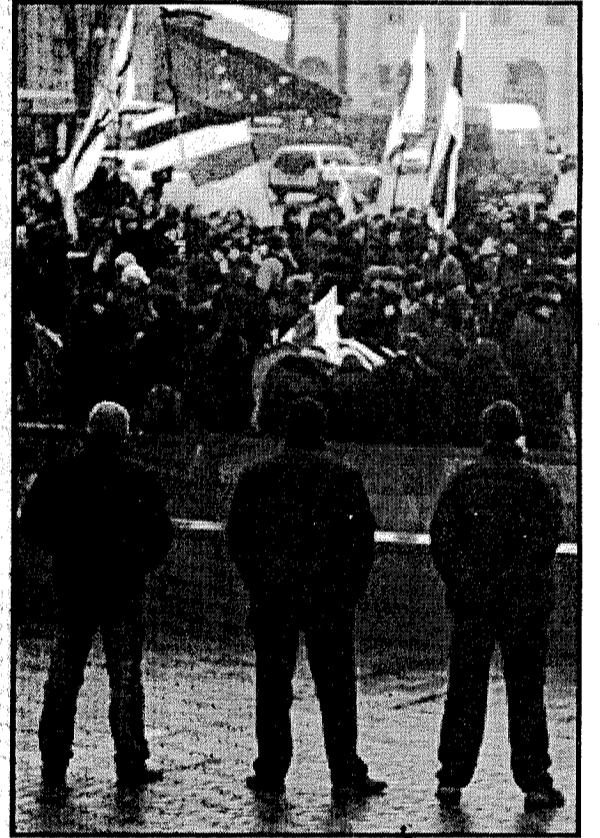
Ancak Belarus ekonomisinin gelişmekte olduğu ve işsizliğin azaldığı bugünkü ortamda Lukaşenko'ya desteğin azalmadığı geçen ay ABD ve AB tarafından yaptırılan anketlerde ortaya çıktı. ABD ve AB emperyalistleri bu yöntemle seçimleri kazanamayacaklarını fark edince yeni yöntemlere baş vurmaya başladılar. Lukaşenko'nun devrilmesi için Polonya'da ve Almanya'da Belarus'a yönelik radyo ve TV yayınları başlatıldı. Muhalifler ise AB ve ABD ile koordineli bir şekilde Ukrayna'da olduğu gibi bir protesto eylemi düzenledikleri halde katılım Ukrayna'da olduğundan çok daha az gerçekleşti.

Küba ABD için nasıl rahatsız edici bir yer tutuyorsa Belarus da AB için rahatsızlık yaratıyor. Kamu işletmelerinin özelleştirilmesini talep eden AB tekellerine Belarus rejimi karşı durarak mevcut düzenin devam etmesini savunuyor. Belarus ayrıca NATO ile Rusya arasında bir ara bölge oluşturduğundan Rusya'nın kontrolüne geçmesinden de kaygılı AB ve ABD... Belarus rejimi muhaliflere ambargo uygulayarak AB ve ABD tekellerinin ekonomi ve siyasi uygulamalarına söz hakkı tanımıyor. Lukaşenko bir komünist değildir elbette... Kendi siyasetini desteklemeyen komünistlerin örgütlenmesini ise yasakladı Lukaşenko rejimi.... Rusya'nın yaşadığı yoksulluğu ve

oligarşiyi örnek olarak gösteren rejim hala hazırda yaşadıkları istikrarın bozulması ve yeniden başka Belarus oligarşisinin oluşmasını istemiyor.

AB ve ABD tekellerinin desteklediği Belarus muhalifleri ise daha fazla başkent Minsk ile diğer şehirlerdeki örgütlü aydınlardan oluşuyor. Kırsal bölgeler ise Lukaşenko'yu destekliyor. Batılıların gözde anket şirketi Gallup'un Belarus'ta en son yaptığı ankette bu muhalefete desteğin yüzde 17 Lukaşenko'ya desteğin ise yüzde 55 olduğunu gösteriyordu.

Geçtiğimiz Pazar günü yapılan seçimlerde bir yandan ABD ve AB bir yandan da Rusya ve Lukaşenko rejimi Belarus'un kimin hegemonyasında olacağı konusunda boy gösterisinde bulundular. Lukaşenko seçimleri yüzde 80 oranında kazandığını ilan ederken diğer yandan da Rusya ile birlik konusuna sıcak baktığını açıkladı. Diğer taraftan ABD ve AB konu ile ilgili yapılan açıklamalarda seçimlerin tekrarlanması talebinde bulundular. Aksi takdirde yeni yönetime karşı yaptırım ve ambargo uygulayacaklarını açıkladılar. Aynı şekilde yüzde 6 oy oranıyla 19 Mart seçimlerinden çıkan Batı'nın adayı Milinkevich taraftarlarına gösteri için sokağa dökülme çağrısı yaptı. Tüm bunlar da Belarus'un Rusya ile AB-ABD dalaşmasında yeni gelişmelere

işaret ediyor.

Dünya tekelleri, özellikle de AB ve ABD, bir yandan ülkelerin bağımsızlığından, demokrasiden söz ediyor. Diğer yandan ise kendi siyasetlerini engelleyen ülke ve hükümetlere karşı muhalifleri maddi, manevi ve de askeri olarak destekleyerek arzu ettikleri hükümeti kurdurtmaktan da geri durmuyorlar. İşçiler ve emekçiler ise sınıf olarak ciddi bir şekilde örgütlü olmadıkları sürece sözde demokrasi havarisi gerçekte ise AB ve ABD tekellerinin hizmetçileri olanların peşinden gitmeye yöneliyorlar.

Gürcistan, Kuzey Kıbrıs ve Ukrayna'da da böyle olmamış mıdır?

Park a

Ziya Çelik

CEHALET Mİ, KASITLI YAYIN MI?

Özgür Düşünce gazetesinin 18 Mart tarihli sayısını okuyanlar, ilk sayfadan verilen küçük yazıcıya dikkat etmişlerdir. Yazıda, KSP'nin de dahil olduğu sol partiler, "BM gözetiminde, federal, AB üyesi, 77-79 Doruk Anlaşmaları ve Annan Planı temelinde bir Kıbrıs"ı elde etmeye çalışmakla itham edilmektedir.

Bu tespit tek kelimeyle yanlıştır.

Yanlıştır çünkü, KSP programını ve pratiğini ele almadan yapılmış bir tespittir.

Yanlıştır çünkü, KSP'yi diğer burjuva sol artillerle aynı kefeye koyma sonucunu vermektedir.

Yanlıştır çünkü, KSP'yi diğer partilerden ayıran en temel niteliklerini, yani Anti-Emperyalist bir Kıbrıs ile komünizm davası meselesini gözlerden gizlemekte, KSP'nin ideolojik mücadele içinde olduğu tüm sol gruplarla arasındaki fark çizgisini eritmektedir.

KSP programından okuyalım;

1. Kıbrısta tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi..

2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist

güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3. Kılıse ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk, Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurlara dağıtılması.

4. Her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

5. Anti-emperyalist Birleşik cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

6. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrımlara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.

7. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.

8. Bu programa uygun olarak yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğünün sağlanması.

Bu 8 madde, KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programıdır.

Gerek KSG sayfalarında, gerekse de KSP kurulduktan sonra, bu hedefe ulaşabilmek için çalışma yürütmüş olan ve ilkelerinden taviz vermeyi reddetmiş

olan bir parti için, diğer partilerin burjuva-emperyalist stratejilerini savunuyor denmesi, iyiniyetle söylemek gerekirse bilgi eksikliğidir. Ancak günlük bir gazetenin, solda alternatif olma yönünde kendisine hedef koymuş olan bir gazetenin, kendi siyaseti dışında bir parti hakkında konuşurken, daha dikkatli olması, daha özenli olması ve daha detaylı bir şekilde karşısındakinin siyasetini öğrenmesi gerekirdi. Bunu yapmıyorsa, zaten gazeteciliğin ABC'sini ihlal etmiş demek oluyor!

Eğer bu yanlış tespit bilgi eksikliğinden kaynaklanmamışsa, durum daha da vahimdir.

Bu demek oluyor ki, burjuvazinin KSG-KSP siyasetini yıllardır yok saymaya, adını ağzına bile almama taktiği, bu kesimler tarafından da işletiliyor demektir. Yazının başında da belirttiğimiz gibi, ülkedeki tek alternatif siyaset olan KSP siyasetinin üstüne kocaman ve de ağırca bir halı örtülmeye çalışılmakta, bu sayede de halkımızın diğer sollarından farklı bir siyasetin varlığından haberdar olması engellenmektedir.

Bu taktik, tek kelimeyle burjuvazinin taktiğidir.

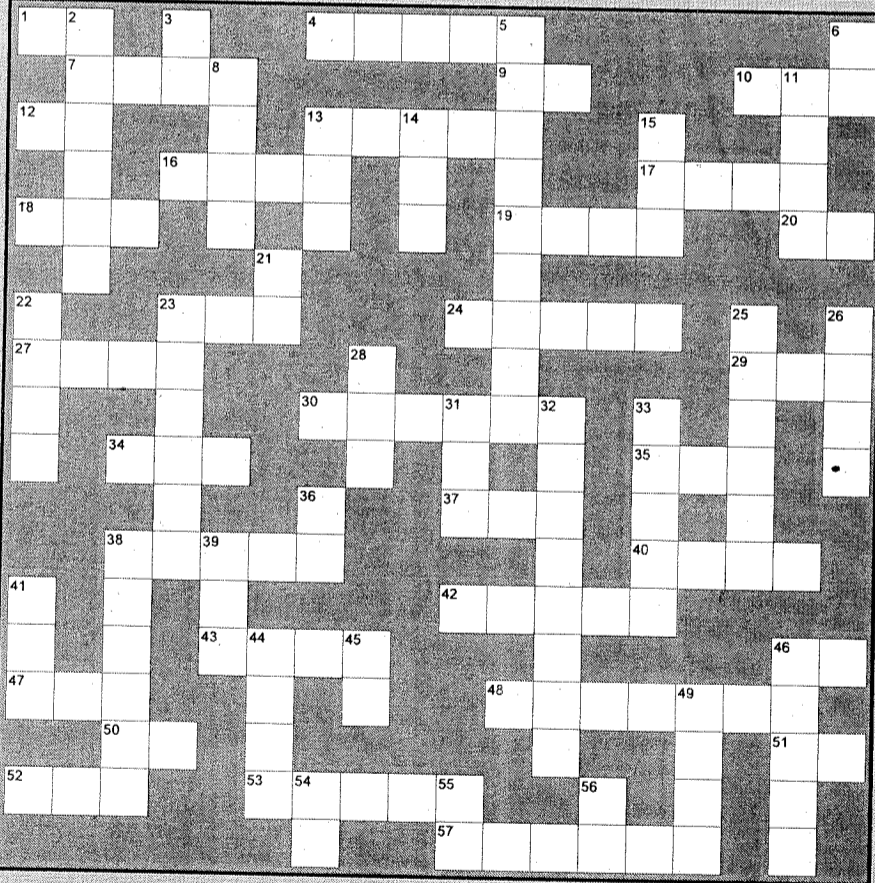
Yanlıştır, zararlıdır, tehlikelidir!

Kendisine yurtsever, ilerici, devrimci diyen bir oluşumun KSP hakkında böylesi dişe gelmez bir yorum yazması, düşündürücüdür! Zararlı iş yapılmıştır, KSP'nin farkı hasıraltı edilmeye çalışılmıştır, KSP, diğerleriyle aynı kefeye koyulmuştur. Özgür Düşünce gazetesi sorumluları, bir düzeltme yazısı ile hatalarını tamir etmelidirler!

Zorlanırlarsa, bu yazıdan faydalanabilirler!!!

Buna göre biz de kararımızı verelim;

Cehalet mi, kasıtlı yalan haber mi!

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

- Borudan parça almakta kullanılan bağlantı parçası
- Sevgi ve dostluk.
- Pas açıcı.
- Şarkı, Türkü. (YIR.)
- Kil ve kumdan oluşan sarı renkli verimli balçık.
- Yaylı bir silah.
- Şev, Eğim, Rampa, Kıran.
- Hamur topağı.
- Reel, Üs, Otantik, Esas, Orijin Kök.

- Has, Özgü, Ait.
- Senet kefilisi
- Bark, Ocak, Hanüman, Dar, Yuva, Mekân
- Aşağılık, Terbiyesiz.
- Kaba sıva.
- Atasözü, Sav, Mesel, Darbimesel.
- Yapma, etme, yerine getirme.
- Balkır, Lami, Ruşen, Yal, Yaldırak, Rahşan, Şavklı, Celi, İpil, Zahir, Balki.

- İri saman.
- Verme, Ödeme, İfa.
- Balçık.
- Akacak yer, Akak.
- Kira.
- Nazif, Tahir, Arık, Nezih, Sili, Saffet.
- Ayrılık.
- Eski Mısır'da insanoğlunun hayati dayanağı olan üretici güç./ Mezopotamya'da kullanılmış eski bir

- hacim ölçüsü birimi.
- Şita, Serma.
- Tebriid.
- Ateş./ Bestelenmiş her tür şüre batıda verilen genel ad
- tavлада iki.
- İdam mahkûmlarının asıldığı direk./ Yurt, Yuva.
- An, En kısa zaman süresi.
- Civata ve somun yivi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

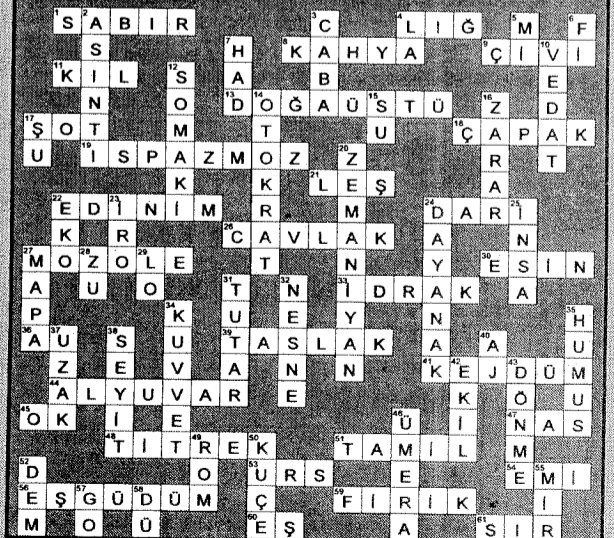
- Yanlışlıkla, Kazara.
- İlkel benlik
- Tandış.
- Nazi polis örgütü
- Yokluk, Hiçlik, Gaybubet.
- Zuhr.
- Mir.
- Hamule.
- Takan.

- Güzellik, Görk
- Cennet.
- Murahas, Temsilci.
- Afi, Caka, Çalım.
- Bahçelerde çiçek dikmeye ayrılmış yer.
- Çatlak, Yarık, Eşik, Fay.
- Mikroskop camı, Lamel.
- Yazılılarıyla başkalarına saldıran

- yazar.
- Hayşum.
- Batı Samileri'nin en önemli totemi
- Alman gümüşü.
- Satrançta bir taş.
- Doğu Anadolu'da kadınların yaptırdığı bir tür dövme.
- Stil, Biçem, Üslup, Tarz, Metot, Yöntem.
- Güneş tanrısı ve

- tanrıların kralı olarak bilinen Mısır tanrısı.
- Fem, Zen, Nisa, Şuy, Banu, Hatun, Zenne, Kübra.
- Doğma, Doğum.
- Hile. Desise, Entrika. Fukus, Dek, Aldatma. Dümen, Dolap, Katakulli, Fent, Riv, Mekt.
- Altının simgesi.
- Aydınlık, Işık, Ziya

Geçen Haftanın Çözümü

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Herkesi Hayal Kurmaya Davet Ediyorum

"Kıbrıs meselesinin akıbeti ne olacak?" sorusu dost sohbetlerinde en çok duyduğum sorudur. Kıbrıslı Rumlarla yapılan sohbetlerin de Kıbrıslı Türklerle yapılan sohbetlerin de en popüler sorusu budur?

Bu soruyu soranlara verilecek beylik bir cevabım var.

"Yahu bu soruyu her gün en az üç kez sormaktan ve her seferinde özlediğiniz yanıtı alamamaktan hala bıkmadınız mı?"

Bazen de bu sorulara sorularla yanıt veririm; "Filistin sorunu n'oldu?, Dağlık Karabağ sorunu n'oldu?, Keşmir sorunu n'oldu?"

Keyfim iyi ise yanıtlarımı da kendim veririm: "Tüm bu sorunlar çözümsüz duruyor, üstelik yanlarına yeni sorunlar eklenmiş, Afganistan sorunu, Irak sorunu, Kürdistan sorunu, ve dahası... Yenileri de eklenmek üzere sıra bekliyor; Suriye sorunu, Irak sorunu, Kırım sorunu vs."

Emperyalist Dünya düzeninin tüm bu sorunları çözemediği ortada. Her biri yarım veya çeyrek asırlık bu sorunlara her geçen gün yenileri eklenirken büyük çoğunluğumuz ne yazık ki hala daha imkansızla iştigal etmektedir.

Koskaca bir yarım asırda, ha bugün, ha yarın, çözülecek diye umduğumuz sorunlara sadece yenilerinin eklendiğine tanık olmadık mı?

Dünya nüfusunun en geniş kesimi işçi ve emekçilerden oluşmuyor mu?

Peki ama ezici çoğunluk bizde olduğuna göre neden bizi ezenlere, sömürcülere, yıllardır bizi birbirimize kırdıranlara karşı tek bir yumruk halinde birleşip birlikte mücadele etmiyoruz?

Devlet mekanizması ellerinde diye bizden güçlü olduklarına mı inanmalıyız?

Yaşam mücadelesini içinden çıkılmaz, komplike bir süreç olarak ele almanın bir anlamı yok. Çünkü gerçekler olabildiğince sade ve basittir.

Biz onlardan çok daha güçlüyüz. Güç bizde! Ama farkında değiliz.

Bize demokrasi havarisi diye yutturdukları AB'ye bakın! Fransa'da çalışanların haklarını gaspetmek, onları neredeyse bedava çalıştırabilmek için geçirdikleri yasalara tepki gösteren işçiler ve aydın gençler ayaklandılar. Böylesine yarı kendiliğinden yarı örgütlü bir eylemde bile AB polisinin göstericileri nasıl copladığını TV'den izlerken doğrusu hiç hayret etmedim. Türkiye'de bol tarafından görmeye alışkın olduğumuz bu manzaraların gerçek yaratıcılarının kimler olduğunu da böylelikle herkesin daha kolay anlayabileceğine inanıyorum. Geri kalmış ülkelerin polisi faşist de 'ileri' ülkelerin polisi zezem suyunda yıkanmış mıdır? Onlarda gaddarlığın anayasası vardır.

Bu barbarlardan demokrasi, hak hukuk beklersek bir elli yıl daha bizi oyalayacaklar. Üstelik bunu, baskı ve zulüm altında halkımızı eze eze yapacaklar. Dünyanın her köşesinde halklara kan kusturarak yapacaklar.

Bu barbarlardan kurtulmayı denemek daha iyi bir fikir değil mi? Bu soruyu herkes kendi kendine sormalı.

"Bu güne dek, yıllardır, büyük güçlerden medet umdum, çözüm bekledim, ne oldu? Bir tek günüm olsun huzur içinde geçti mi? Geçmedi! Sürekli yarınlarımdan endişeli ve huzursuz olarak yaşadım.

Bir elli yıl daha imkansızla iştigal ederek mi ömrümü törpüleyeyim, yoksa bu kan emicileri, katilleri devirmek, bunların düzenine son vermek için yürütülen mücadeleye omuz mu vereyim?"

İşte bu soruyu doğru yanıtlayan herkes, halk güçlerinin anti-emperyalist bir çerçevede birleşmesine katkı sağlamış olacaktır.

Bugüne kadar emperyalist güçlerin vaatlerine kanarak onlardan barış ve refah hayal ettik! Karşılığında ise yalnızca kan ve hüsrana gördük. Bundan sonrasında ben de sizleri bir hayal kurmaya davet ediyorum.

Şu güzelim adada dini, dili, milliyeti, rengi her ne olursa olsun tüm sağduyu sahibi insanların emperyalist barbarlığa karşı aynı saflarda yer alarak

güçlerini birleştirdiklerini hayal edin. Türkiye'de, Yunanistan'da, komşu Arap ülkelerinde, ve Avrupa ülkelerinde halkların anti-emperyalist bir çizgide güçlerini birleştirdiğini hayal edin...

Böyle bir hayali gerçekleştirdiğimiz anda, bu gücün karşısında durabilecek bir emperyalist güç tanıyor musunuz?

Bu 'hayal' gerçekleşmeyecek bir hayal mi?

Bize bunun olanaksız olduğu yalanını yayanlar da aslında emperyalistlerden başkaları değil.

Onlar varsın hayal desinler. Gerçekleşebilirliği insanlık tarihi içinde geçmişte de defalarca kanıtlanmış olan bu 'hayal' için uğraşmaya değmez mi?

Kendi gücümüze, halkın gücüne güvenmeyi öğrenmeliyiz. Sahip olduğumuz büyük potansiyelin değerini anlamalıyız. Bunu anladığımız zaman gerçekleştirebilecek olanı hayal ettiğimiz de anlaşılacaktır.

Biz sınıfsız, sömürsüz bir Dünya hayal ediyoruz.

Dünya nimetlerinden herkesin ihtiyacı oranında yararlanabileceği bir Dünya hayal ediyoruz. Bunun için önce emperyalizm denen kokuşmuş düzeni yıkmak zorundayız.

Emperyalizmi yıkmak için atacağımız en önemli adım emperyalizme karşı Birleşik bir Cephe yaratmaktır.

Ben herkesi bu cepheyi kurmayı hayal etmeye davet ediyorum.

Evet, yanlış okumadınız! Emperyalist güçlerden çözüm hayal edeceğimize, kendi halkımızın güçlerini birleştirdiğimizi hayal edelim. Birincisini istediğimiz kadar hayal edelim, gerçekleştiremeyecektir. Ama ikincisini hayal edersek pişman olmayacağız. Çünkü bu gerçekleştirmesi mümkün olan bir hayaldir ve Anti-Emperyalist Cephe'yi gerçekleştirmek bizim elimizdedir.

Halkımızın, bölge ve dünya halklarının sahip oldukları gücü kavramaları, ve emperyalizm karşısında yenilemez bir güç oluşturmaları için birliğin bir hayal olmadığına inanmamız yetecektir.

Emperyalizmi, işçi sınıfı önderliğindeki halkların birleşik gücü yıkacaktır.

AVRUPA EMPERYALİSTTİR

Başefendiler ve burjuva medya allayıp pulladığı Avrupa Birliğini, asla ekonomik, siyasal, askeri sonuçları açısından ve emek hareketine getireceği yükler bakımından ele almaya yanaşmıyor. Emperyalizm, sınıf mücadelesi gibi kavramlarla konuyu tartışmanın, bir geri kalmışlık belirtisi olduğunu ileri sürüyorlar...

Avrupa, aydınlanmanın, refahın, anavatanı sayıyor, sanki Avrupa Birliği'ne girmekle, bütün bu kavramlardan örülü bir dünyaya gireceğimiz hayali satılıyor halka... Sorun böyle sadeleştirilince, Avrupa ile Türkiye arasındaki ilişkileri siyasi, askeri, ekonomik sonuçlarıyla birlikte düşünmek, artırmak-tartıştırmak bizlere geliyor...

Her ne kadar bayat bir slogan gibi görünse de, içeriğinin hep taze

kaldığını deneyerek ve görerek tekrarlamak gerekir ki, AVRUPA EMPERYALİSTTİR.. Gaddar ve yağmacı Dünya Ticaret Örgütü'nün başlıca kurucularının etkinliğinde bir kurumdur. DTÖ, bütün dünyada en pervasız insan hakları ihlalcisi kararların kaynağı ve koruyucusudur. Bir yandan Avrupa Birliği'nde, insan hakları ihlallerinin sistematik olarak ihlal edildiği ülkelerden ithalat yapılmasının yasaklanması kararı çıkarılırken, diğer yandan aynı ülkelerin temsilcileri, DTÖ'de bu kararı geçersiz kılan yeni kararlar alabiliyorlar. Bu bile, AB'nin çelişkili bir birlik olduğundan çok, emperyalist çıkarlarla insan hakları

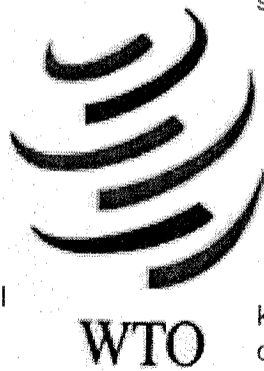
arasındaki çelişkiyi gösterir...

Türkiye bu kurumun içine elbette adam olsun medeniyet görsün diye alınmıyor... AB üyeliğinin ya da buna adanlığın anlamı, önümüzdeki süreçte daha açıkça görülebileceği gibi, bundan ibarettir...

Bu yeni statü, demokrasi ve insan hakları bakımından bir gelişme getirmek bir yana, aynı sürecin çok önemli bir bileşeni olan özelleştirme, sosyal güvenlik sistemini yok etme gibi işçi ve emekçilere dolaysız saldırıları da kapsadığından, baskı ve şiddet dönemine de beşiklik edecektir...

SEKA, TELEKOM, ERDEMİR, TÜPRAŞ, KTYK, ... bunlardan yalnızca birkaçıdır ve ilerleyen süreçte insanların aklıktan sokaklara döküleceğini söylemek abartı olmayacaktır...

Öyleyse, özelleştirme ve sosyal

WTO

güvenlik kurumlarının bu bağlamda tasfiyesi planlarının, AB üyeliği ile çeliştiği, Avrupalı medeni burjuvaların buna çok kızacakları düşünülemez?

Hem özelleştirme, sendikasılaştırma, sosyal güvenliğin tasfiyesi yürütülecek, hem de kimsenin burnu kanamayacak, kimseye baskı yapılmayacak diyemeyeceğimiz gibi...

Avrupa, bankalarıyla, tekelleriyle, uluslararası konsorsiyumlarıyla, ordularıyla, gizli servisleriyle, emperyalisttir...

KIZILIN KAÇ ÇEŞİDİ?

Hun Adamoğlu

Öğle saati. 18 Mart 2006.
Merkez Londra Parliament
meydanı. Savaş karşıtı gösterisi.

Örgütleyenler: Nükleer
Silâhsızlanma Kampanyası
(C.N.D.), Savaşı Durdur
Koalisyon'u, Britanya Müslüman
Birliği.

Westminster istasyonundan
çıkıp polis birliklerinin arasından
güçlükle ilerlerken

Sosyalizmin kendini nerelerde
bulduğunu anlamaya
başladım.Parliament Meydanı
denilen parça yeşilliğin üstünden
geçerken Che Guevara
bayraklarının ucuzlatılmış fiyatla
satışını, 'Sosyalizm' diye bağırın
yüzlerce genç ve ihtiyarın aynı
şeyi ifade etmediklerini gördüm.

Beş dakika aralarında
dolaştıktan sonra ellerim çeşit
boy, çeşit kalite ve çeşit anlamda
bildirilerle dolmaya başladı.Bazı
kişiler ellerinde içinde bozuk para
bulunan lengerleri, yeteneklerini
sermayeleştirip daha fazla zibil
yayınlamak için dolaştırıyorlardı.

Elinde yafra tutan, akli başından
çığına kadar çeşit insan
oradaydı.Savaşa karşı
arkeologlar, savaşa karşı doktor
ve nörsler, savaşa karşı
homoseksüeller, kaktırdığı çocuk
arabasının içindeki kulak patlatıcı
eski CD çalıcısıyla bir ihtiyar, yeni
çağ hipileri, eski çağ hipileri,
anarşistler, barışseverler, tutucu
müslümanlar, komedyenler,
meraklı turistler, ikinci el askeri
ünüforma giyerek kendilerine
sosyalist asi havası vermiş,
ellerindeki İpod larla oynayan ve
bir gelişme bekleyip başka bir
meyhane arayan gençler.

Bütün bunların arasında, gizli
dökümanları için bu saf insanları
filme çeken fotoğraflayan güler
yüzlü 'dostça' polisler ve tüm
gösterideki her hareketi kristal
temizlikte algılayan yüksek
teknolojik güvenlik kameraları.

Polisin söylediğine göre, Irak
savaşı ve görünürdeki İran savaşı
için bugün yapılan savaş karşıtı
gösteri 14000-15000 arasıydı.
İnsanlar niçin rakamları

önemserler?

Kapitalistler, gösteriye katılanlar
yüzbinleri veya milyonları bulsa
kapitalizmden vaz mı geçecekler?
Kapitalistlerin ilgi duydukları
rakamlar yalnız borsada
olanlardır.

Kolayca anlaşılıyor ki kendilerine
sosyalist diyen bu ayrı ayrı
gurupların hepsi de kendilerinin
çözüm olduğuna inanıyorlar.
Hakikatte, cahillikle, uyuşuklukla,
yanlış yola sevk etmekle ve bazı
durumlarda basitçe hainlikle bir
avuç proleterleri ağlarına düşürüp
hepbirlikte yanlış yola giden
kendileridir.

Bu defa kendi kuyruğunu
koyalayan bir köpek
gördüğünüzde bu soruyu
kendinize sorun. Bunu niçin
yapıyor? Zamanın geçmesi için
cansıkıntısından yapıyor. Bazan
yakalıyor da. O zaman yüzünde
'Tamam. Şimdi ne?' ifadesini
görürsünüz. Kuyruğunu bırakır ve
dönmeye devam eder. Usanana
kadar. Sonra vazgeçer ve
rüyalarına devam eder.

Bu sözde Sosyalistler kendi
kuyruklarını kovalıyorlar. İngiliz
emperyalizminin kapısına yığılıp
onlardan uğraşlarının karşılığını
bekliyorlar.

Kapitalist kuvvetler bu duruma
öyle gülüyorlar ki, Sosyalizmi bu
kadar alay durumda, bölünmüş,
düzensizlik kanalında ve işgal
altında görmek kimbilir ne kadar
etkileyici olmalı.

Görüş
Ali Yalçınay

Verhofstadt'ten Bir Gazel...

Merhaba dostlarım...

Eskisinden daha güzel, belki daha
yorgun ama daha moralli, umutla
yürdüğümüz bir dönemden
geçiyoruz...

Yorgunluk dedimse de kimsesi
yanlış anlamasın...

Bu yorgunluk tatlı, saf ve en içten
gelen, emekten gelen o saflığın o
güzelliğin bizlere verdiği
gururdandır...

Kıbrıs'ta bizim ülkemizin, bizim
memleketimizin insanları için verilen
emeğin, bizim işçi sınıfımızın, bizim
toprağımızın yurdumuzun her bir
zerresi için verilen mücadelenin tatlı
yorgunluğudur bu yorgunluk...

Yorulmaktan kaçmayan, ülkesi için
birşeyler yapabilmenin bizlere verdiği
o gurur dolu yorgunluktur bu verilen
emeğimiz...

Geçen gün Belçika'nın Başbakanı
Verhofstadt çıkıp bir açıklama
yaparak "Kıbrıs'taki gelişmeleri büyük
bir ilgi ile izlediklerini" belirtmiş...

Yunanistan Başbakanı Karamanlis
ile de bu konu üzerinde görüş
birliğine vardıldıktan sonra da AB
anayasasının bilmem hangi maddesi
üzerine görüşmelerine devam
etmişler...

Hey yavrum hey...

Büyük demokratlar!..

Büyük özgürlükçüler!..

"Kıbrıs sorunu çözücüler!..."

Evet...

Çözücü bunlar...

Maşallah kireç sökücü deterjanlar
gibi, Kıbrıs sorununu da çözdüler...

Çözmediler mi? Buyurun işte ikiye
bölünmüş bir ada...

Kardeşleri T.C., bağlı oldukları
kurum AB, ağabeyleri ABD ve beyin
gücü BM zaten sorunu senelerdir
çözmüyor mu?

Büyüksün be Verhofstadt!...

Sorun çözücülerin "destekçisisin!..."

Destekçi olabilmek!...

Bu büyük bir meziyettir...

Yalnız unutulmuş birşey var....

Bu büyük demokratların, demokrasi
getiricilerinin unuttuğu birşey var...

"Kıbrıs işçi sınıfı ve senelerdir
emperyalizm tarafından sömürülen
halk!..."

Her zaman söylediğim gibi...

Seviyorum şu emperyalizmi ve
burjuvaları...

Şu Verhofstadt kardeş keşke çıksa
karşıma birgün de oturup şu AB'nin

hani şu 'barışın özgürlüğün hakların,
emeğin eşitçe dağıtıldığı Avrupa'nın
beyaz duvarlı hapisanelerinde ezim
ezim ezilen emekçilerin, ilerici,
devrimci kesimlerin sonlarını ne
yapmayı düşünüyor?

Kapkaç Terörü'nün ve Gasp'ın,
işsizliğin kol gezdiği Fransa'da
Almanya'da ve İngiltere'deki
ekonomik yolsuzlukların ne durumda
olduğunu bilmiyor mu acaba
Verhofstadt efendi hazretleri ?

Belçika'daki en yaygın suçun
"çocuk tecavüzcülüğü" olduğunu
biliyor muydunuz?

Belçika'daki emekçi kitlelerin
birçok ırkçı kesim tarafından acımasız
bir şekilde sokak ortasında
bıçaklandığını ve gaspa uğradığını
biliyor muydunuz?

Avrupa'daki ırkçı şoven yaklaşım
aynen Türkiye'de ve ülkemizde de
yaygınlaştığı gibi devam ediyor...

Emperyalizm ırkçılığın ta
kendisidir...

Bu ırkçı zihniyete sahip olan bir
yönetiş biçimi Kıbrıs'ın hangi
sorununun çözümüne destek olacaktır
ki?

Bizlere düşen görev ne olmalı peki?

Bu gerçekleri görmeden hareket
etmememiz şarttır...

Verhofstadt gibi sağda solda demec
veren çok "demokrat" !!! var...

Emperyalizm zincirini
kıramadığımız sürece, Verhofstadt
gibi herifer hakkımızda atıp tutmaya
devam edecek...

Halka umut çiçekleri vermeye de
devam edecek...

Bizim ihtiyacımız olan ise umut
çiçekleri falan değildir...

Biz demokrasi istiyorsak,
sömürüden uzak, bağımsız, barış
içinde, iki toplumun kolkola yaşadığı
barış içinde bir düzen istiyorsak,
Verhofstadt ve Verhofstadt'in
çetelerine karşı işçi sınıfı önderliğinde
halk olarak örgütlenmemiz gerekir...

Sendikalar, kooperatifler, gençlik
dernekleri, kulüpler yani toplumun
veya emekçi kitlelerin sesini
duyurabileceği ister gerici bir
yönetime ister ilerici bir yönetime
sahip olan her türlü kurumsal yapıya
girerek görüş beyan edebilmeli ve
emperyalizme karşı direnişe
geçmeliyiz...

Aksi halde uzaktan boru öttürmeye
Verhofstadt ve onun gibi rezil tipler
ve onun ülkemizdeki papağanları
lafazanlık yapmaya ve uzun havadan
gazel okumaya devam edecek...

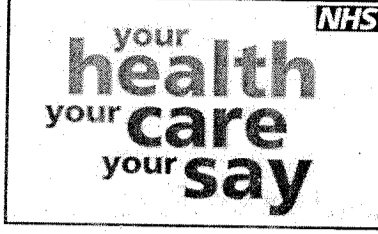
Bu söylediklerimiz teker teker
çıkacak ve bakın göreceksiniz ki
bizim kendi inisiyatifimiz, emeğin
devrimci inisiyatifi, halkın barış ve
bağımsızlık inancı, Verhofstadt gibi
tipleri ezmeye elbet günü geldiğinde
yetecek de artacaktır bile...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek
dileğiyle...

Ulusal Sağlık Servislerinde İşten Çıkarmalar

İngiltere hastanelerinde, acil servislerde doktor görmek için bekleme süresi 4-5 saat, ameliyat olmak için bekleme süresi 18 ay iken sağlık alanında işten çıkarmalara devam edileceği bildiriliyor.

Mahalle doktorları üzerinden yoğunluğu almak için kurulan Direk Ulusal Sağlık Servisi (NHS Direct)'nde de 4 binden fazla çalışanın durdurulacağı açıklandı. Sekiz sene önce kurulan Servis hastalara telefonla ve internet üzerinden hizmet vermekteydi. Hastanın verdiği bilgilere dayanarak durumun aciliyetine göre gerekli önlemleri alarak hastayı doktora veya acil servise sevk ediyordu. NHS Direct'ten yapılan açıklamaya göre, NHS'in diğer bölümlerinde olduğu gibi

çalışan hemşirelerden 5 bininin işlerinden olacağını bildirildi.

Tüm bu açıklamalara karşılık olarak Unison Sendikası Sağlık sorumlusu ise bu kadar

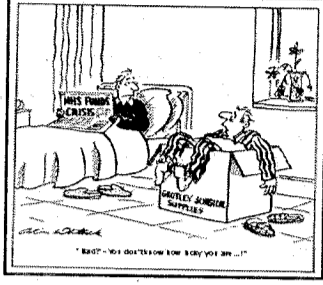
büyük ölçüdeki işten atılma tehditlerinin kendilerini çok ettiğini ve hükümetin özel sektöre verdiği önemden dolayı bu tür işten çıkarma

haberlerini ilerde daha çok duyacaklarını açıklamakla yetindi.

Önümüzdeki günler gerek hastalar gerekse de hastanelerde ve NSH Direct'te çalışanlar için zorlu günler olacağı benzer.

hükümetin yeterli fonu vermemesinden dolayı bütçe açıkları dolayısıyla tedbir olarak 54 çağrı merkezlerinin kapatılacağı ve çalışanlarının işten çıkarılacağını bildirildi.

Aynı şekilde Hemşireler Okulundan yapılan açıklamada önümüzdeki üç ay içerisinde sadece West Midland hastanelerinde

Vietnam'da Ayakkabı İşçileri Greve Gitti

Vietnam'ın ucuz işgücü nedeniyle Vietnam'a yatırım yapan yabancı şirketler, işçilerin ücret artışı talebine kulan tı kayınca işçiler de greve gittiler.

Vietnam'ın güney eyaleti olan Dong Nai'de 8 bin ayakkabı işçisi 13 Mart günü greve giderek daha iyi çalışma koşulları ve ücret artışı talep ettiler. Dong Nai'deki grev Aralık ayından beri çeşitli işyerlerinde yapılan ücret artışı eylemlerinin devamı olarak görülüyor. Vietnam'da işçileri günde 2 dolara çalıştıran yerli ve yabancı şirketler özellikle ayakkabı ve konfeksiyon sektörlerine yatırımlarını yoğunlaştırdılar ve üretimlerini de metropol ülkelerine ihracata yönelik yapıyorlar.

İşçilerin bu grevleri karşısında Vietnam hükümeti grevin yasadışı olduğunu ilan etti. Vietnam yasalarına göre greve gidecek işçiler hükümete 20 gün önceden haber vermeleri ve onun onayını almak zorundadır. Şirketlerin azami karlar uğruna işçileri 2 dolar günde çalıştırılmasına izin veren böyle bir hükümetin işçi ve emekçilerin hükümeti olmadığı işçiler tarafından açıkça görülmeye başlandı.

İşçilerin grev eylemlerinden kaygı duyan AB üyesi ülkelerin

şirketleri AB Ticaret Ataşeliği aracılığı ile Vietnam hükümetine Ocak ayında mektup göndererek Avrupalıların şirketlerinde grevlerin yayılmasında kaygı duyduklarını dile getirdiler. Avrupalı şirketler Vietnam'a yatırım yapmalarının bir nedeninin de grevler ülkesi olmaması olduğunu dikkati çekerek Vietnam hükümetini fabrikalarını başka yerlere taşımakla tehdit ettiler.

Vietnam Çalışma Bakanlığı yaptığı açıklamada grevlerin durdurulmasını talep etti. Grevlerin "yabancı yatırımcılar için istikrarsız bir ortam yarattığı" açıklamasında bulunarak işverenlerin yanında yer aldığını bu açıklamaları ile kanıtladı.

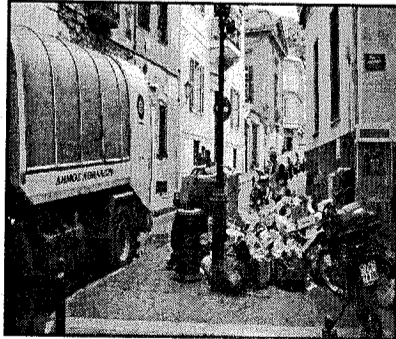
Yunanistan: Kamu ve Özel Sektör Çalışanlarından Genel Grev

Yunanistan işçileri hükümetin ekonomi politikalarını protesto amacıyla 15 Mart günü 24 saatlik genel grev yaptı. 2.5 milyon üyesi bulunan sendikaların çağrısı üzerine greve giden kamu ve özel sektör çalışanları, Karamanlis hükümetinin kemer sıkma politikaları çerçevesinde hayata geçirmeye çalıştığı kesintilere ve ücretlerin dondurulmasına izin vermeyeceklerini geniş katılımıyla duyurdular.

Genel grev Yunanistan'ın endüstri merkezlerini ve toplu

taşımacılığı geniş oranda etkiledi. Trenler, otobüsler ve fabrikalar durdu. Devlet daireleri, hastaneler, okullar ve limanlar hizmet vermedi. Kamu kuruluşu olan Olympic Havayolları birçok uçuşlarını iptal etmek zorunda kaldı.

Genel grevle beraber Atina'da miting düzenlendi. Onbinlerin katıldığı mitingde hükümetin AB bütçesi çerçevesinde yapılmaya çalışılan uygulamaları izin verilmeyeceği bir kez daha ilan edildi.

Çeşitli merkezlerde yapılan eylemlerin bazılarında polis saldırdı. Atina'daki gösteride Olympic Havayolları işçileri ile polis arasında çatışma yaşandı.

AB Kongo'ya Asker Gönderecek

Almanya Dışişleri Bakanı 17 Mart'ta diğer Avrupa devletleri de (500 Fransa'dan artı İsviçre, İspanya ve

Polonya'dan) asker verirlerse Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde Haziran ayında yapılacak seçimlerde Avrupa Birliği'nin askeri misyonu için hazır oldukları açıklamasını yaptı. Aynı açıklamada Dışişleri Bakanı, AB'yi son dönemde uluslararası askeri ve güvenlik profilini yükseltmek uğraşı olduğu halde 1,500 askerlik küçük çaplı bir askeri birliği oluşturmakta çok yavaş davranmakla da eleştirdi.

II. Dünya Savaşından sonra dış ülkelere asker göndermesi yasak olan Almanya Afganistan'a ve Yugoslavya'daki savaşa asker göndermişti.

2004 yılında BM çok uluslu askeri birlikler için 'savaşgrubu' adı altında birliklerin oluşturulması ve hangi ülkenin kontrolüne verileceğinin rota usulü ile kararlaştırılması kararı almıştı. Halihazırda sıra Almanya'ya

gelmiş bulunmaktadır.

BM, Kongo'da 17 bin 'barışgücü' askeri bulundurmakla birlikte AB'den de 'seçimlere gözcülük etmesi' niyetiyle asker istedi.

AB askeri gücü hazır olmadığı gerekçesiyle Kongo'da seçimler Nisan'dan Haziran ayına tehir edilmişti.

Zengin maden kaynaklarının olduğu, işçi sendikal haklarının hiç olmadığı bu ülkede çok sayıda barışgücü askeri yanında, halka eğitim, din, sağlık vb 'yardım' götürme gayesiyle çok sayıda 'yardım kuruluşu' da bulunmaktadır.

Güçlü dünya tekellerinin kontrolü için savaş alanına dönüştürülen, 1960'a kadar Belçika'nın sömürgesi olan ülkede şimdi de 'seçimlere gözcülük' adı altında AB'nin de el atması emperyalizmin Kongo halkına karşı giriştiği sömürünün artarak devam ettiğini göstermektedir. Ta ki Kongo yabancı emperyalizmi ve onlarla el ele giden yerli işbirlikçilerini ülkesinden kovana kadar.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum, İşçi Sınıfının Verdiği Vergilerden Elde Edilen Kaynaklarla Sermaye Sınıfı Daha da Güçlendiriliyor!

OKUYUCU MEKTUBU

Diren Yağmur

Gençlik

Gençlik bir toplumun gelecek umududur. Hızla gelişen ve değişen, dünyaya daha hızlı şekilde katılabilen gençlik, değişme ve değiştirebilme gücü ile yarınlara giden tarihsel akışta her zaman motor güç olmuştur. Dünyadaki bütün toplumsal olayların ve büyük değişikliklerin başını hep gençlik çekmiştir. Dinamik ve atılgan yapısıyla sınıf mücadelesinde hem burjuvazinin hem de emekçi sınıfların saflarına kazanmaya çalıştığı gençlik, geleceği kazanmanın garantisidir. Gençliğin önünde iki yol vardır; ya sömürü, zulüm ve çürümüşlikle kaplanmış burjuva yaşam tarzı yada insanca, özgür ve paylaşım dolu sosyalist bir yaşam tarzı. Bu yaşam tarzının ikisine de dahil olmam diyerek tarafsız olduklarını söyleyenler ise bilinçsizce de olsa burjuva kapitalist sisteme yedeklenmiş olurlar. Sistem geçliği tarafsızlaştırmak dolayısıyla yedeklemek için bütün imkanlarını kullanırlar. Her söylenene inanan, sorgulamayan, bencileşmiş ve apolitik bir gençlik sistemin devamı için şarttır.

Günümüzde özellikle revizyonist Sovyet bloğunun çözülmesiyle birlikte Emperyalist- Kapitalist sistem yoğun bir ideolojik saldırıya başlamış, sosyalizmin öldüğünü kitlelerin alternatifsiz olduğunu söyleyerek kitleleri ve özellikle gençliğin büyük kesimini kendisine yedeklemeyi başarmıştır. Bu gün bunun etkileri her alanda görülmektedir. Özellikle Türkiye gibi yeni sömürge ve Kıbrıs gibi işgal atındaki ulusal sorun yaşayan ülkelerde çok daha özel politikalar uygulanarak gençlik, kendine ve tarih tarafından kendine yüklenen misyondan uzaklaşıyor.

Kıbrıs'ta (Kuzey) politik olarak gündemi etkileyebilen veya taleplerini gündemleştiren bir devrimci gençlik hareketinden bahsedemeyiz. Gençlik daha çok AB eksenli olarak Kıbrıs meselesinin çözümü konusuna odaklanmış ve en politik tavrını da bu konuda ortaya koyarak referandum öncesi meydanları doldurmuştur. Yapılan mitingler,

gösteriler statükoya karşı ilerici bir rol oynasa da özünde AB gibi emperyalist bir gücün güdümüne girmeyi hedeflediği için sisteme yönelik bir hareket olmaktan uzaktı. Yinede gençliğin politikleşmesi açısından önemli sayabileceğimiz hareketlilik süreciydi. Bunun dışında Kıbrıs geçliği genel olarak bir kültür bunalımı yaşamaktadır. Ada kültürüyle diğer (İngiltere, Türkiye) kültürler arasında bocalayan, kimliğini bulmakta zorlanan gençlik hazıra alışmış (alıştırılmış) üretimden uzaklaştırılmıştır. Üretim dışı kalan hiç bir toplulukta toplumsal gelişmede ciddi bir güç olamamıştır.

Kıbrıs gençliğinin adanın geleceği ile ilişkili düşünceleri, ve bu gün adayı yönetenlerin politikaları maalesef umutsuzluk yaratmaktadır. Gençlik bireysel olarak kurtuluşun (kısa sürede köşeyi dönmek) yollarını aramaktadır. Geleceğe umutla bakamayan, okuduğu üniversiteler ciddiye alınmayan, bunca yıl okuduktan sonra iş bulamayan gençlik, uzun yıllardır adayı terk ederek kendine başka ülkelerde gelecek aramaya yönelmiştir. 1970'lerde, 80'lerde ve 90'larda yaşanan göçler bugün yine yaşanıyor adada...

Gençliğin politik gelişmelere duyarsızlığı günlük yaşam tarzına ve sohbetlerine yansımaktadır. Kullandıkları arabalar, kız ve erkek arkadaşlar, dedikodu diyebileceğimiz günlük basit olaylar, barlar, kafeler vs.. her konudan önemli hale getirilmiştir. Apolitikleşen, yozlaşan gençlik her geçen gün biraz daha düzenin pislikleri içine çekilmektedir. Kumar, fuhuş, uyuşturucu madde bağımlılığı artık hiç kimsenin görmezlikten geleceği durumlar değildir. Fakat bunlar sadece birer sonuçtur. Asıl bu görüntülerin altında geleceği çalınmış bir gençlik yatmaktadır.

Devrimci sosyalist gençlik bu gidişata dur demeli ve üniversitelerde, liselerde, işçi gençlik içinde bu yozlaşmaya karşı çalışmalar yürütmek için elinden geleni yapmalıdır.

Kavgamız

Yusuף Alkm

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

139 milyon Euro Kimin Umrunda?

AB'nin Kuzey Kıbrıs için yapmayı vaat ettiği 139 milyon Euro'luk "mali yardım" tüm çıkar çevrelerinin derdi oldu!

Herkes bu "yardımı" kendisine göre yorumluyor!

Kimisi "yardımın" alınması ve kullanılması taraftarı,

Kimisi bu yardımlar kullanılırsa koalisyon hükümetini bozacağını dahi söylüyor!

Bazıları bu "yardımı" ancak kendilerinin kontrolü olursa kabul ediyor,

Kimisi bu "yardım" sayesinde yapacağı "yatırımları" ve elde edeceği kârları düşünerek hayallere dahiyor!

İnsanın "vay anasını vay! Ne yardımış be!" diyesi geliyor!

Bu 139 milyon Euro "yardım" mıdır, yoksa birilerine "rüşvet" midir kestirebilmiş değiliz!

Fakat bu paranın sadece sermaye çevrelerinin çıkarlarını ilgilendirdiğinin farkındayız!

Ne de olsa bu para işçinin, emekçinin cebine girecek değil!

Ya para gelecek ve birileri milyon euro'luk krediler alıp daha da sermaye biriktirecek,

Ya da paranın gelmesi engellenip, birilerinin karşı rakiplerinin güçlenmesi engellenmiş olacak!

Bazı AB sevdahıları bu yaklaşıma ateş püskürebilir!

Ne de olsa onlara göre AB'nin yolladığı paralar sonuçta ülke ekonomisine giriyor ve çalışanların daha yüksek maaş almasına neden oluyor!

Peki durum gerçekten de öyle mi? Bizce kesinlikle hayır!

Ülkenin kuzey yarısının son iki, üç sene içerisinde ekonomik anlamda, gayri sarfi milli gelir bazında, ne kadar arttığını sürekli CTP-DP hükümetinden duyuyoruz!

Peki son iki, üç yıl içerisinde işçilerin aldıkları maaşlarda ne kadar artış olmuştur?

Hele bu süre içerisinde yaşanan hayat pahalılığını da hesaba katacak olursak işçiler iki, üç sene öncesinden daha iyi bir noktada mıdır?

İki, üç sene önce 150-200 sterlin olan ev kiralari bugün 300-400 sterlin dolayındadır!

600 YTL dolayında olan asgari ücretler ise 800 YTL civarında!

Peki nasıl oluyor da bu kişi başına düşen milli gelir artarken, işleyen,

üreten kesimlerin yani büyük bir çoğunluğu oluşturan kesimlerin hayat şartları daha da zorlaşıyor!

Bunun çeşitli nedenleri vardır!

En önemlisi ülkedeki beş, on tane sermayedarın milyarlarca doları sermayelerine katıyor oluşu ve sanki da bu paralar tüm vatandaşlara eşit bir şekilde dağıtılmış gibi hesaplanmasındır!

Yani birileri gasp ettikleri mülkler üzerine diktikleri yüzlerce milyarlık villaları satıp sermayesini büyültürken,

Bu villaların yapımında çalışan ve bugün dahi 600-650 YTL maaşa çalışan işçiler sefil bir yaşam sürmek zorunda kalıyor!

Hem de bu villaları yaptırıp satan kesimler ülkedeki çoğu esnafa milyonlarca dolarlık borç takıp da iflas bayrağını çekince, nasıl iflassa bu artık, devlet kurumları bu şirketleri kurtarmak için milyonlarca dolarlık mali kaynağı onlara sunuyor!

İşte AB'nin yapacağı mali yardımlarda işçileri sömüren bu kesimlere yeni kaynaklar yaratmak için, işçiler daha da ağır şartlarda sömürülürken, sermaye çevrelerini daha da zenginleştirmek için kullanılacaktır!

İşçiler ne mi yapacak?

Kimin umurunda!

Sermaye düzenini, kapitalizmi savunan kimsenin umurunda değildir ki işçiler!

İşçileri düşünen sadece işçilerin kendileridir, bir kaç tane de kendini işçilerin kurtuluşuna adanmış "avanak" küçük burjuva aydın!

Çünkü onlara göre bireysel kurtuluş diye bir şey yoktur!

Bu barbarlık düzeninden kurtulmanın tek yolu, işçi sınıfının kurtuluşunun sağlanmasıdır!

İşte bu nedenle; işçiler, emekçiler birleşiniz!

Bu sermaye düzenine karşı sendikalarda, işçi sınıfı partilerinde örgütleniniz!

Her doğan yeni bir gün, on binlerce insanın açlıktan ölümüne, Milyonlarca işçinin daha da sömürülmesine,

Dünya kaynaklarının en yüksek oranda kâr elde etmek için daha da yok edilmesine neden oluyor!

Bunun önüne biran önce geçebilmenin tek yolu sizin örgütlülüğünüzdür!

Siz örgütlendiğiniz ve mücadeleyi yükselttiğiniz oranda, yıkılmaz, karşı konulmaz görünen emperyalistler güçlerini kaybedecekler ve iktidarlarını yıkmak kolaylaşacaktır!

Çünkü onlar küçük bir azınlık, sizlerse milyarlarca insandan oluşan bir çoğunluksunuz!

Gücünüz örgütlülüğünüzdür!

Örgütlenin ve insanlığın gelişmesinin önündeki sermaye sınıfının barbarlık düzenini ortadan kaldırın!

Fransa'da Öğrenci İsyanları

Fransız Hükümeti 26 yaşından küçükler için yeni bir iş yasası geçirerek, işverenler tarafından tazminat ödenmeden işten atılmalarına kolaylık sağladı. Geçtiğimiz haftalarda hükümetin bu yasayı geçirmeden önce protesto yapan gençler yasanın geçmesi halinde eylemlerini artıracaklarını açıklamışlardı.

Ve gençler sözlerinin eri oldu. Fransız hükümeti isyanları yoksul varoşlarda beklerken isyanlar üniversite kampüslerinde ve şehir merkezlerinde patlak verdi.

Fransa'da 84 üniversiteden 60'ında öğrenciler hükümetin yeni yasasını protesto etmek amacıyla bir dizi eylemlerde bulundu.

Üniversiteleri işgal ederek dersleri durdular.

Bu eylemler 1968'lerdeki öğrenci hareketinden farklı olarak kazanılmış hakların kırılmasına karşı yapılan eylemlerdir. Oysa 1968 öğrenci eylemleri kapitalizme karşı sosyalizm tutkusuna ile yapılıyordu. Fransa'da gençler arasında işsizliğin yüzde 28, Paris'te ise yüzde 50 civarında olduğu dikkate alındığında gençlerin yeni yasadaki kaygıları çok daha iyi anlaşılır. Yeni yasa sayesinde sadece genç işçiler değil aynı zamanda üniversite mezunları da 2 yıl içinde işten

mazeret gösterilmeden atılma tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Paris'in Latin bölgesinde bulunan Sorbonne Üniversitesi öğrencilerinin eylemleri ile başlayan eylemler birkaç günde tüm Fransa'ya yayıldı. 15 Mart'ta yapılan eylemlere 500 bin öğrenci ve genç katıldı. Paris'te 120 bin genç sokaklarda polisle çatışırken Bordeaux'da 25 bin öğrenci ve

genç barikatları devirdi. Marseille'de, Lille'de, Clermont-Ferrand'da, Angers'de, Lyon'da, Rennes'de, Toulouse'da ve birçok

merkezlerde onbinlerce öğrenci sokak gösterilerine katıldı. Polis Paris'te öğrencilerin protestolarına göz yaşartıcı bombalarla ve coplarla saldırdı. 300 kadar öğrenci tutuklandı.

İşsiz ve öğrenci gençleri bu eylemleri Başbakan Dominique de Villepin'in ve İşçileri Bakanı Sarkozy'nin bu yıl yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimlerinde seçimleri kazanma şanslarını

zedeledi. Protesto eylemlerine katılan gençler "Teslim olmayacağız!", "Chirac, Villepin, Sarkozy deneme döneminiz sona erdi!" sloganları atarak 2007 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde onlara oy vermeyeceklerini ilan ettiler.

Öğrenci ve işsiz gençlerin bu eylemleri karşısında Başbakan de Villepin ve Cumhurbaşkanı Chirac

televizyona çıkarak öğrencilerle diyalog yapmak istediklerini açıklamak zorunda kaldılar. Ne de olsa öğrencilerin büyük bir

kesimini orta halli ailelerin çocukları oluşturuyor. Ve hükümet işçilere karşı çok daha acımasız saldırılar düzenlerken orta halli burjuvaların desteği sayesinde bu saldırılarını örtbas edebiliyordu.

Protestolara katılan bir öğrenci "bu saf ve saf köleliktir. Genç insanlar sosyal yıkıma itiliyor" açıklaması ile tüm öğrencilerin yeni yasa ile gelecek konusundaki kaygılarını dile getirdi. 18 Mart Cumartesi günü sendikaların da katılımıyla bir milyon genç ve olgun Fransa'nın birçok endüstri merkezlerinde mitingler düzenleyerek hükümete gençler için geçirdikleri bu yasanın ne kadar anti-popüler bir yasa olduğunu gösterdiler.

Sendikalar da 20 Mart günü de bir açıklama yaparak 28 Mart'ta tüm Fransa çapında bir genel grevi

hayata geçireceklerini açıkladılar.

Öğrencilerin bu eylemleri bir ölçüde kendiliğinden geliyor. Onlara gerçek anlamda önderlik eden örgütlü bir gençlik örgütü henüz daha ortaya çıkmadı. Öğrencileri destekleyen sendikalar kendi burjuva çıkarları uğruna öğrencilerin protestolarına destek verse de, Chirac, de Villepin ve Sarkozy'nin kamuoyundaki desteğinin azalmasını amaçlıyorlar. Sendikalar için sistemi değiştirmek bu gün verilecek bir mücadele değildir.

Kapitalizmin, burjuva sistemin iyi bir sistem olduğunu savunanlar ve AB demokrasisini göklere çıkarırlar bu burjuva sistemin insanlık için yüzkarası olduğunu gizleyemezler. İnsanın insan tarafından sömürsünün ortandan kalktığı işsizlik konusunda gelecek kaygısı olmayan ve insanlığın çok yönlü gelişmesini sağlayacak sosyalizm ancak gençlerin bu gibi sorunlarını ortadan kaldırır. Gerisi sadece ve sadece mevcut sistemi yamalamaktan başka birşey değildir.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**
Fiyatı: 5 YTL.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

İstenilen

Abonelik Süresi

- 13 Sayı (9,000,000 TL./ 9 YTL.)
 26 Sayı (17,000,000 TL./17 YTL.)
 52 Sayı (30,000,000 TL./30 YTL.)

Tarih:
Abonenin imzası:

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

26 Mart Pazar 2006, Yıl:2 Sayı:68

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

PROGRAMA BAKALIM!

Geçtiğimiz aylarda yoksul varoşlarda yaşayan ve çoğunlukla da etnik azınlıkların yer aldığı eylemlerin ardından Fransa, bu kez de öğrenci ve işçilerin eylemleriyle sarsılıyor.

AB ülkesi olan Fransa'da yeni çıkartılan ve 26 yaşından küçük çalışanların iki yıl içinde hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarma hakkı sağlayan yasaya işçilerin ve öğrencilerin tepkileri büyüyor.

Göçmen eylemlerinde taleplere kayıtsız ve provakatif tavırlarıyla bir rezalet imza atan İçişleri Bakanı Sarkozy ile Cumhurbaşkanlığının güçlü adaylarından Başbakan Villepin ise, güç ve prestij kaybetmeye devam ediyor.

Fransa'da yaşananların bizlere öğreteceği noktalar olduğu kanısındayız.

Kıbrıs'ın AB'ye üyeliğini hararetle savunan ve üyeliğin toplumun refahını, demokrasiyi ve de bir sürü "falan-fılanı" artıracaklarını iddia eden sözde sol siyasetler, Fransa'da yaşananlara dikkatli baksınlar.

Bizler, onca yıllık yazınımızda ve pratiğimizde AB'nin emperyalist bir güç olduğunu, AB'nin patronların birliği ve işçi-emekçilerin düşmanı burjuva bir yapılanma olduğunu vurguladık.

Ama taştan ses çıktı da, bizim AB'ci soldan ses çıkmadı.

Şimdi de Fransa'dan kuvvetli bir ses çıkıyor

Ama sanırsanız yine bizim ada solcusundan ses çıkmayacak!

Fransa örneğinden devamla; AB genelinde değişik biçimlerde uygulanan neo-liberal politikalarından birisiyle karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz.

26 yaşından küçüklerin gerekçe gösterilmeden işten çıkartılmasının yasallaştırılması ne demektir?

Böyle bir yasanın toplumun refahını ilerletmekle ne tür bir bağlantısı olabilir?

Eğer toplumdan kasıt, toplumun, çalışanların yarattığı değerlerin üzerine oturan bir avuçluk asalak kesimse, AB'ye de, AB'cilere de diyecek sözümüz yok!

Evet, onlar "kendi toplumlarının" refahını olabildiğince ilerletiyorlar!

Bunu da toplumun %99'luk emekçi kesiminin sırtına basarak yapıyorlar!

Fransa'da yaşananlar tamı tamına budur!

AB'yi ve de AB ülkelerini demokrasinin beşiği olarak gösterenler, yine Fransa'dan öğrenmek durumundadırlar.

(Gerçi, G8 zirvesinde İtalyan polisin tarafından kafasına mermi sıkılıp bir de üstünden ciple geçilen protestocu genci de hatırlayabilirler. Ya da daha binlerce... Tabii işlerine gelirse!!)

Yoksul varoşların isyanlarında Fransız burjuvazisi kaç kişiyi öldürmüştü?

Bugün işçilerin ve öğrencilerin giriştiği direnişte Fransız burjuvazisinin polisleri göstericilere çiçek mi atmaktadır?

AB'ci arkadaşlar şunun kesinkes farkına varmalıdırlar ki, demokrasi çok "tehlikeli" bir kavramdır.

Hele de öykünülen; AB'nin demokrasisi ise...

Şunu anlamalılar; sarılmak istedikleri demokrasi, burjuvalara "tahsis edilmiş" bir demokrasidir.

Onların demokrasilerine göre, ülke devrimin eşğine gelir de işler sarpa sararsa, o ülkeye adına Hitler denen bir tip "Führerlik" ediverir!

Yaşanmadı mı bunlar?

Bizler, kazanılacak tüm mevzilere saldırmayı reddetmeyiz.

Burjuva demokrasisini faşizme tercih ederiz.

Ancak proletarya diktatörlüğünü, hepsine tercih ederiz.

Faşizme, baskılara, militarizme vs.'ye karşı demokrasi mücadelesi verilmelidir de, burjuva demokrasisi de süttten çıkmış ak demokrasi ilan edilip, proletarya diktatörlüğünün (yani işçilerin ve emekçilerin "malı" olan demokrasi türü) önüne geçirilirse, buna karşı çıkılmalıdır.

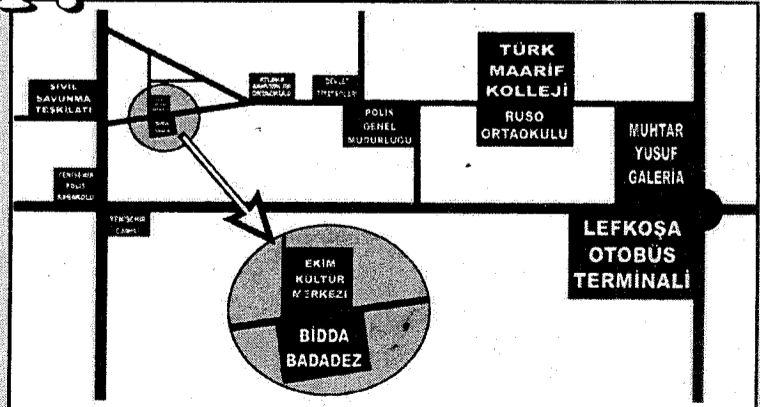
AB ülkelerindeki bu tip uygulamaların demokrasi ile bağdaşan bir yönü var mıdır?

Demokrasiyi Avrupa Parlamentosu'nun bilmem hangi kanadına dahil olup da burjuvazinin çıkarlarını sarsmayacak şekilde rahatça, uslu solculuk oynamak sananlar tüm bunları ve şimdiki Fransa'yı düşününler!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısını yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan
Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

AB'ye girerekten "emeğin Avrupasını" yaratma nutukları atan solcularımız Fransa'daki işçi-öğrenci eylemlerine neden seslerini çıkartmıyorlar? AB'ye girmeyi mi bekliyorlar?

Polemik

AB'den gelecek "şu kadar" mali "yardımın" emeği ile geçinenlerin cebine girmeyeceğinden emin olabilirsiniz!

Üniversite Günlüğü

YDÜ'de parayı bastıran final sınavlarından birkaç gün öncesine kadar okula kayıt yaptırabiliyor. Ne güzel okul, ne güzel öğrencilik ama!

Sinir Küpü

⚡ GKK eski komutanı, sınır olayları baş aktörü ve de Türkiye'de onlarca devrimcinin katledildiği operasyonların kumandanı Hasan Kundakçı kırmızı bültenle aranıyormuş.

ART'ye gidin, adam allahın günü orda!

Emeklilik yaradı paşamal! Şimdi TV'lerden kurşun yakıyor ahaliye!

⚡ Kuzeydeki bütün patron takımı AB'den gelecek 139 milyon Euro'yu isterken işverenler sendikası paraya burun kıvrırmış...

Nedeni de paranın Rum yönetiminin denetimi ve onayıyla verilecek olmasıymış.

Yani paranın AB'den gelmesinde sorun yok, TC'den gelen paralarda da sorun yok da, güneyin onayı falan olunca parayı istemiyorsunuz öyle mi?!

Üzmeyin beni canlar ve de ciğerler.

Yormayın beni!

Para için kıçınızdaki donu başınıza giyersiniz siz!

⚡ Cenk Mutluyakalı abim tam bir alem. Ne demiş?

"İyi bir gazete(ci) sorunları kazıyan, meseleleri sorgulayan; sıkıntıları toplumun gündemine getirerek tartışmasını ve çözüm bulunmasını sağlayandır. İyi bir gazete, en başta herkesin "özgürce ve sakinmeden" sözünü söylediği yerdir"

Cenk abim sorunları kazıyacak diye emek mücadelesini kazıdı gitti kaç aydır!

Demek ki emek mücadelesi kazanması gereken bir "sorun"!

Ve de Cenk abime benden bir öneri;

Madem "İyi bir gazete, en başta herkesin "özgürce ve sakinmeden" sözünü söylediği yerdir", bizim gazete yazarları da özgürce ve de sakinmeden senin gazetede yazsınlar görüşlerini?

Ne dersin?

Yoksa bu kadarı da olmaz mı?

⚡ Serdar Denktaş'a göre hükümette çatlaklık işaretleri var.

Yahu bu hükümet hepimizi çatlattı orta yerinden!

Paketler, özelleştirmeler, grev yasakları...

Az da siz çatlayın!

Hep biz mi çatlayacağız!

Adamı sinir etmeyin!

Bana ne be sizin çıkar dalaşlarınızdan!

"Devrimci bir yapıya sahip olmak yeterli değildir, aynı zamanda devrimci teori silahını da ustalıkla kullanmayı bilmek gerekir"

Yazar: Dimitrov

Sayfa: 66

Kitap: Gençlik İçin Notlar

Yayınevi: Evrensel Basın Yayın

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadeledenin, İnternetteki Adresi

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 11

24 NİSAN 1950 TARİHLİ TARTIŞMANIN TUTANAKLARI

(Saat: 23.30)

Geçen Sayıdan Devam...

Kitabın temel eksikliği, ki bu Marksizmin tamamıyla gözardı edildiğini gösteriyor, kapitalizmdeki manifaktür ve makinalı üretim dönemleri ile ilgili. Manifaktür kapitalizmi dönemi ile ilgili bölüm şişirilmiş; bu bölüme 10 sayfa ayrılmış ve makinalı üretim döneminden daha öne çıkarılmış. Esasında makinaya dayalı kapitalist üretim dönemi (kitapta) yok. Ortadan kaybolmuş. Makinalı üretim dönemine ayrı bir bölüm ayrılmamış, "Sermaye ve Artı-değer" bölümünde birkaç sayfada bu konuya değinilmiş. Marx'ın Kapital'ini ele alalım. Kapital'de, kapitalizmin manifaktür dönemine 28, makinalı üretim dönemine ise 110 sayfa ayrılmış. Marx ayrıca diğer bölümlerde de makinalı üretim döneminden epeyce söz ediyor. Lenin gibi bir Marxist Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi adlı kitabında makinalı döneme özel bir önem vermiştir. Makina olmadan kapitalizm olmaz. Makinalar, toplumu dönüştüren esas devrimci güçtür. Kitapta ise makina sistemini esas olarak nelerin oluşturduğu gösterilmemiş. Makina sistemi hakkında bir tek söz söylenmiş. Bu nedenle, kapitalizmin gelişiminin bütün resmi çarpıtılmış.

Manifaktür, zanaatkarın el emeğine dayanır. Makina ise el emeğini bir kenara iter. Makinalı üretim geniş-çaplı üretimdir ve makina sistemine dayanır.

Kadrolarımızın, gençlerimizin, halkımızın 7-10 yıllık bir eğitim aldığı göz önünde bulundurmak zorundayız. Herşeye ilgi duyuyorlar. Marx'ın Kapital'ini ve Lenin'in eserlerini inceleyebiliyorlar. Sorunun neden Marx ve Lenin gibi ele alınmadığını sorabilirler. Esas eksiklik burada. Kapitalizmin tarihini Marx ve Lenin'e göre incelemeliyiz. Kitap taslağında makinalı üretime özel bir bölüm ayrılmalı ve manifaktür ile ilgili bölüm kısaltılmalı.

Kitabın ikinci ciddi eksikliği ise ücret konusunda hiçbir tahlilin olmamasıdır. Esas sorun açıklanmamış. Ücret konusu, Marx'ın yaptığı gibi tekel-öncesi kapitalizm bölümünde ele alınmış. Tekelci kapitalizm koşullarında ücret ile ilgili hiçbir şey yok. Marx'tan sonra oldukça uzun bir zaman geçti oysa.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapyev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.